

Ε Ν Ω Χ *

(Εισαγωγικά—Κείμενον και Ἀπόδοσις)

Υ Π Ο

ΣΑΒΒΑ ΑΓΟΥΡΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΤΜΗΜΑ ΙΙ — Κεφ. 37-71

Α'. Παραβολαί

37 ¹Ἡ δευτέρα δρασις, τὴν ὁποίαν οὗτος εἶδεν, ἡ δρασις σοφίας — τὴν ὁποίαν εἶδεν ὁ Ἐνώχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰάρεδ, υἱοῦ τοῦ Μαλελεήλ, υἱοῦ τοῦ Καϊνᾶν, υἱοῦ τοῦ Ἐνώς, υἱοῦ τοῦ Σήθ, υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ. ²Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν λόγων σοφίας ἕνεκα τῆς ὁποίας ὑψωσα τὴν φωνήν μου διὰ νὰ λαλήσω καὶ νὰ εἶπω πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς: Ἀκούσατε, ἄνθρωποι παλαιοί, καὶ ἴδετε, σεῖς οἱ ἐπιγερόμενοι, τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου, τοὺς ὁποίους θὰ λαλήσω πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ³Θὰ ἦτο καλύτερον νὰ διακηρύξῃ τις τούτους μόνον εἰς τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιγενομένους δὲν θὰ στερήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς σοφίας. ⁴Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης τοιαύτη σοφία οὐδέποτε ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καθὼς ἐγὼ ἔλαβον κατὰ τὴν ἐμὴν γνῶσιν καὶ κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, παρὰ τοῦ Ὁποίου ἐδόθη εἰς ἐμὲ ὁ κλῆρος τῆς αἰωνίου ζωῆς. ⁵Λοιπὸν, τρεῖς Παραβολαὶ ἀνεκοινώθησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐπανέλαβον αὐτάς πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

38-44. Ἡ Πρώτη Παραβολή.

38. Ἡ ἐρχομένη Κρίσις τῶν ἀδικῶν.

38 ¹Ἡ πρώτη Παραβολή.

ἽΟταν ἡ κοινότης τῶν δικαίων ἐμφανισθῇ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ κριθοῦν

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 560 τοῦ προηγούμενου τόμου.

διὰ τὰς ἀμαρτίας των, καὶ ἀφανισθῶν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ²καὶ ὅταν ἡ δικαιοσύνη* ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶν ἐκλεκτῶν δικαίων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἔχουν τὴν ἀφετηρίαν των εἰς τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων, καὶ φῶς λάμψη εἰς τοὺς δικαίους καὶ ἐκλεκτοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, ποῦ θὰ εἶναι ἡ κατοικία τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ἀρνηθέντων τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων; Θὰ ἦ-το καλύτερον δι' αὐτοὺς νὰ μὴ εἶχον γεννηθῆ. ³Ὅταν τὰ μυστικά τῶν δικαίων ἀποκαλυφθῶν καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ κριθοῦν καὶ οἱ ἄθεοι ἐκδιωχθῶν ἀπὸ προσώπου τῶν δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν, ⁴ἀπὸ τότε οἱ κατέχοντες τὴν γῆν δὲν θὰ εἶναι πλέον ἰσχυροὶ καὶ ὑπερέχοντες, καὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀτενίσουν τὸ πρόσωπον τῶν ἀγίων, διότι ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων θὰ κάμῃ τὸ φῶς Του νὰ παρουσιασθῇ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἀγίων, δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν. ⁵Τότε οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ θὰ ἀπολεσθῶν καὶ θὰ παραδοθῶν εἰς χεῖρας τῶν δικαίων καὶ ἀγίων. ⁶Μετὰ δὲ ταῦτα οὐδεὶς θὰ ζητήσῃ χάριν δι' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων, διότι ἡ ζωὴ των ἔφθασεν εἰς τέλος.

39. Ὁ τόπος κατοικίας τῶν Δικαίων
καὶ τοῦ Ἐκλεκτοῦ.

39 ¹[Καὶ θὰ συμβῆ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐκλεκτὰ καὶ ἅγια τέκνα νὰ κατέλθουν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ σπέρμα των θὰ γίνῃ ἐν μετὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. ²Καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ Ἐνώχ ἔλαβε βίβλους ζήλου καὶ ὀργῆς, καὶ βίβλους ἀγωνίας καὶ ἀπορρίψεως.]

Καὶ χάρις δὲν θὰ δοθῇ εἰς αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων. ³Καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀνεμοστρόβιλος μετ' ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ μετ' ἀπέθεσεν εἰς τὸ πέρας τοῦ οὐρανοῦ. ⁴Καὶ ἐκεῖ εἶδον ἄλλο ὄραμα, τὸν τόπον κατοικίας τῶν ἀγίων, καὶ τοὺς τόπους ἀναπαύσεως τῶν δικαίων. ⁵Ἐδῶ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὰς κατοικίας αὐτῶν μετὰ τῶν ἀγγέλων τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ τοὺς τόπους ἀναπαύσεως των μετὰ τῶν ἀγίων. Καὶ παρεκάλουν καὶ ἐμεσίτευον καὶ προσηύχοντο διὰ τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἔρρεεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ὕδωρ, καὶ ἡ χάρις ὡς ἡ δρόσος ἐπὶ τῆς γῆς. Τοῦτο θέλει γίνεσθαι μετ' αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ⁶Καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸν Ἐκλεκτὸν* τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς πίστεως·

* Ὁ Charles προτιμᾷ τὴν γραφὴν 'ὁ δίκαιος', ἥτις καθ' ἡμᾶς δὲν εὐδοῦται ἐκ τῆς συναφείας.

* Ὡρισμένα χειρόγραφα, καθὼς σημειοῖ ὁ Charles, ἔχουν 'τὸν τόπον τῶν ἐκλεκτῶν' καὶ 'κατὰ τὰς ἡμέρας των'.

καὶ ἡ δικαιοσύνη βασιλεύει κατὰ τὰς ἡμέρας του* καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ εἶναι ἀναρίθμητοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἔιδον τὴν κατοικίαν του* ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. Πάντες οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ λάμπουν πρὸ αὐτοῦ ὡς φλόγες πυρός, τὸ στόμα των εἶναι πλήρες δοξολογίας καὶ τὰ χεῖλη των ὑμνοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ ἔχη τέλος πρὸ Αὐτοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν θὰ ἔχη τέλος πρὸ Αὐτοῦ. ⁸Ἐκεῖ ἐπεθύμησα νὰ κατοικήσω, καὶ ἐκεῖ ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ὁ κληρὸς μου, διότι αὕτη ἦτο ἡ ἀπόφασις ὡς πρὸς ἐμέ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁹Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὑμνησα καὶ ἐδοξολόγησα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων δι' αἰνέσεων καὶ ὕμνων, διότι με προώρισε δι' εὐλογίαν καὶ δόξαν κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ¹⁰Ἐπὶ πολὺν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐθεώρουν ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ ὑμνησα Αὐτὸν καὶ ἐδοξολόγησα Αὐτόν, λέγων: ¹¹Ὕμνος καὶ αἶνος ἀνήκει εἰς Αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἐνώπιον Αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει τέλος. Γνωρίζει πρὸ καταβολῆς κόσμου τί ὑπάρχει καὶ τί θὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Οἱ Ἑγγήγοροι Σὲ ὑμνοῦν. Ἰστανται πρὸ τῆς δόξης Σου καὶ εὐλογοῦν, ὑμνοῦν καὶ αἰνοῦν, λέγοντες: «Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶναι ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων. Πληροῦ τὴν γῆν διὰ πνευμάτων». Καὶ ἐδῶ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τοὺς Ἑγγηγόρους: Ἰστανται πρὸ Αὐτοῦ, δοξολογοῦν καὶ λέγουν: Ἐυλογημένος εἶσαι Σὺ, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Τότε τὸ πρόσωπόν μου μετεβλήθη, διότι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ βλέπω.

40-41. Οἱ τέσσαρες Ἀρχάγγελοι.

40 ¹Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον χιλιάδας χιλιάδων καὶ μυριάδας μυριάδων, ἐν ἀναρίθμητον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ μετρηθῇ πλήθος ἰστάμενον πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ²Καὶ εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων εἶδον τέσσαρα πρόσωπα διάφορα τῶν Ἑγγηγόρων. Καὶ ἔμαθα τὰ ὀνόματά των ἀπὸ τὸν ἄγγελον, ὅστις ἐπορεύετο πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐδείκνυε εἰς ἐμέ ὅλα τὰ μυστήρια. ³Καὶ ἤκουσα τὰς φωνὰς τῶν τεσσάρων προσώπων νὰ ὑμνοῦν πρὸ τοῦ Κυρίου τῆς δόξης. ⁴Ἡ πρώτη φωνὴ εὐλογεῖ τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ⁵Καὶ τὴν δευτέραν φωνὴν ἤκουσα νὰ εὐλογῇ τὸν Ἐκλεκτὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς, οἱ ὅποιοι ἔχουν παραδοθῆ εἰς τὸν Κύριον τῶν Πνευ-

* Εἰς τινὰ χειρόγραφα ἀντὶ 'του' 'των'.

μάτων. ⁶Καὶ τὴν τρίτην φωνὴν ἤκουσα νὰ προσεύχεται καὶ νὰ μεσιτεύῃ ὑπὲρ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ ἱκετεύῃ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. Καὶ ἤκουσα τὴν τετάρτην φωνὴν ἀποτρέπουσαν τοὺς Σατὰν καὶ ἀπαγορεύουσαν εἰς αὐτοὺς νὰ ἔλθουν πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων διὰ νὰ κατηγορήσουν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁸Μετὰ τοῦτο ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τῆς εἰρήνης τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ, τὸν δεικνύοντα εἰς ἐμὲ ὅλα τὰ μυστήρια: 'Ποῖα εἶναι τὰ τέσσαρα αὐτὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶδον καὶ τῶν ὁποίων τοὺς λόγους ἤκουσα καὶ κατέγραψα;' ⁹Καὶ αὐτὸς μου ἀπήντησε: 'Ὁ πρῶτος, οὗτος εἶναι ὁ Μιχαήλ, ὁ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος· ὁ δεύτερος εἶναι ὁ Ραφαήλ, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασταθῆ ἔφ' ὅλων τῶν νόσων καὶ τῶν πληγῶν τῶν ἀνθρώπων· ὁ τρίτος εἶναι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασταθῆ ἔφ' ὅλων τῶν δυνάμεων· καὶ ὁ τέταρτος, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασταθῆ ἐπὶ τῆς μετανοίας ἐπ' ἐλπίδι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ κληρονομήσουν αἰώνιον ζωὴν, ὀνομάζεται Φανουήλ.' ¹⁰Αὗτοί εἶναι οἱ τέσσαρες ἄγγελοι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων καὶ αἱ τέσσαρες φωναί, τὰς ὁποίας ἤκουσα.

41 ¹Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ, πῶς ἡ βασιλεία διαιρεῖται καὶ πῶς αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων σταθμίζονται ἐπὶ τῆς πλαστιγῆς. ²Καὶ ἐκεῖ εἶδον τὰς μονὰς τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τὰς μονὰς τῶν ἁγίων, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον ἐκεῖ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, ἐκδιωκομένους ἐκεῖθεν καὶ ἀποπεμπομένους καὶ μὴ δυναμένους νὰ παραμείνουν ἕνεκα τῆς τιμωρίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

41 ³⁻⁹. Ἀστρονομικὰ Μυστήρια.

³Καὶ ἐκεῖ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὰ μυστήρια τῆς ἀστραπῆς καὶ τῆς βροντῆς, καὶ τὰ μυστήρια τῶν ἀνέμων, πῶς χωρίζονται διὰ νὰ πνεύσουν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὰ μυστήρια τῶν νεφῶν καὶ τῆς δρόσου, καὶ ἐκεῖ εἶδον πόθεν προέρχονται καὶ ἀπὸ ποῦ διαβρέχουν τὴν χοώδη γῆν. ⁴Καὶ ἐκεῖ εἶδον κλειστὰ δώματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ ἄνεμοι χωρίζονται, τὸ δῶμα τῆς χαλάζης καὶ τῶν ἀνέμων, τὸ δῶμα τῆς ὀμίχλης καὶ τῶν νεφῶν, καὶ τὸ νέφος, τὸ ὁποῖον πλανᾶται ὑπεράνω τῆς γῆς ἀπ' ἀρχῆς κόσμου. ⁵Καὶ εἶδον τὰ δώματα τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἀπὸ ὅπου προβάλλουν καὶ ὅπου ἐπιστρέφουν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν ἐπιστροφήν των, καὶ πῶς ὁ μὲν εἶναι ἀνώτερος τῆς δέ, καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ τροχίαν των, καὶ πῶς δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν τροχίαν των, καὶ οὐδὲν προσθέτουν εἰς τὴν τροχίαν των ἢ ἀφαιροῦν ἐξ αὐτῆς, καὶ τηροῦν πίστιν μεταξύ των, συμφώνως πρὸς τὸν ὄρκον, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δεδεμένοι. ⁶Καὶ πρῶτος ὁ ἥλιος

ἐξέρχεται καὶ διανύει τὴν ὁδὸν τοῦ κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, παντοδύναμον εἶναι τὸ ὄνομά Του εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ⁷Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τὴν κεκρυμμένην καὶ ὄρατὴν ὁδὸν τῆς σελήνης· αὕτη διανύει τὴν ὁδὸν τῆς ἡμέραν καὶ νύκτα — καὶ ἡ μία τηρεῖ θέσιν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἄλλην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. Καὶ εὐχαριστοῦν καὶ εὐλογοῦν ἀκαταπαύστως, διότι ἀνάπαυσις εἶναι δι' αὐτὰ ἡ εὐχαριστία των. ⁸Διότι ὁ ἥλιος συχνάκις μεταβάλλεται εἰς εὐλογίαν ἢ εἰς κατάραν, καὶ ἡ τροχιά τῆς σελήνης εἶναι φῶς διὰ τοὺς δικαίους καὶ σκότος διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποῖος διεχώρισε μεταξὺ φωτὸς καὶ σκότους, καὶ διήρесе τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνεδυνάμωσε τὰ πνεύματα τῶν δικαίων, ἐν τῷ ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης Του. ⁹Διότι οὔτε ἄγγελος οὔτε δυνάμις τις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ, διότι Αὐτὸς ὀρίζει κριτὴν δι' ὅλους αὐτοὺς καὶ Αὐτὸς κρίνει ὅλους αὐτοὺς ἐνώπιόν Του.

42. Αἱ κατοικίαι τῆς Σοφίας καὶ τῆς Ἀδικίας.

¹Ἡ Σοφία δὲν εὔρε τόπον νὰ κατοικήσῃ· διὰ τοῦτο κατοικία ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἐν οὐρανοῖς. ²Ἡ Σοφία ἐξῆλθε διὰ νὰ στήσῃ τὸ κατοικητήριόν της μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν εὔρε τόπον. Ἡ Σοφία ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον της καὶ ἐποίησε τὴν μονὴν της μεταξὺ τῶν ἀγγέλων. ³Καὶ ἡ ἀδικία ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ δώματά της. Εὔρεν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν ἀνεζήτηι, καὶ κατάρκησε μετ' αὐτῶν, ὅπως ἡ βροχὴ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ δρόσος ἐπὶ τῆς διψώσης γῆς.

43-44. Ἀστρονομικὰ Μυστήρια.

¹Καὶ εἶδον ἄλλας ἀστραπὰς καὶ τοὺς οὐρανίους φωστῆρας, καὶ εἶδον πῶς ὠνόμαζεν ὅλους αὐτοὺς διὰ τοῦ ὀνόματός των καὶ αὐτοὶ ὑπῆκουον εἰς Αὐτόν. ²Καὶ εἶδον πῶς ζυγίζονται ἐπὶ ἀκριβοῦς πλάστιγγος κατὰ τὰς διαστάσεις τοῦ φωτός των. Εἶδον τὸ εὔρος τῶν μεγεθῶν των καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανισέως των, καὶ πῶς ἡ περιστροφή των παράγει ἀστραπήν, καὶ εἶδον τὴν περιστροφὴν των συμφώνως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγγέλων, καὶ (πῶς) τηροῦν πίστιν μεταξὺ των. ³Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ καὶ δεικνύοντα τὰ μυστήρια: 'Τί εἶναι αὐτά;' ⁴Καὶ μοῦ ἀπήντησε: 'Ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἔδειξεν εἰς σέ τὴν παραβολικὴν των ἔνοιαν· αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πιστευόντων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων εἰς αἰῶνας αἰώνων.' 'Ἐν ἄλλο ἐπίσης φαινόμενον εἶδον ἐν σχέσει μετὰ τὰς ἀστραπὰς: πῶς τινὲς τῶν φωστήρων ὑψοῦνται καὶ καθίστανται ἀστραπαὶ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρισθοῦν τὴν νέαν των μορφήν.

45-57. Ἡ Δευτέρα Παραβολή.

45. Ὁ κληρὸς τῶν ἀποστατῶν.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ὁ Ἐκλεκτός.

¹Αὕτη εἶναι ἡ δευτέρα παραβολὴ περὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὸ ὄνομα τῆς κατοικίας τῶν ἁγίων καὶ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ²Εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτοι δὲν θὰ ἀνέλθουν, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν θὰ ἔλθουν. Τοιοῦτος θὰ εἶναι ὁ κληρὸς τῶν ἀμαρτωλῶν, οἱ ὅποιοι ἠρνήθησαν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων καὶ οὕτω ἐτήρησαν ἑαυτοὺς διὰ τὸν ἡμέραν τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως. ³Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Ἐκλεκτός Μου θὰ καθίσῃ ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ θὰ κρίνῃ τὰ ἔργα των, καὶ οἱ τόποι ἀναπαύσεώς των θὰ εἶναι ἀναριθμητοί. Καὶ αἱ ψυχαὶ των θὰ ἐνισχυθοῦν ἐντὸς αὐτῶν, ὅταν ἴδουν τοὺς ἐκλεκτοὺς μου* καὶ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ἐνδοξὸν ὄνομά Μου. ⁴Τότε θὰ φέρω τὴν κατοικίαν τοῦ Ἐκλεκτοῦ Μου* μεταξύ των, καὶ θὰ μεταβάλω τὸν οὐρανὸν καὶ θὰ κάμω τοῦτον εὐλογίαν καὶ φῶς. ⁵Καὶ θὰ μεταβάλω τὴν γῆν καὶ θὰ κάμω αὐτὴν εὐλογίαν. Καὶ θὰ δώσω αὐτὴν ὡς κατοικίαν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς μου· ἀλλ' οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ κακοποιοὶ δὲν θὰ θέσουν ἐπ' αὐτῆς τὸν πόδα. ⁶Διότι εἶδον τοὺς δικαίους Μου καὶ ἱκανοποίησα τὴν πείναν των δι' εἰρήνην καὶ ἔφερα αὐτοὺς νὰ κατοικήσουν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν Μου· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὑπάρχει πρὸ Ἐμοῦ ἡ Κρίσις, ἵνα δι' αὐτῆς ἀφανίσω αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

46. Ἡ κεφαλὴ τῶν Ἡμερῶν καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.

¹Ἐκεῖ εἶδόν τινα ἔχοντα κεφαλὴν τῶν Ἡμερῶν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὕτη ἦτο λευκὴ ὡς ὁ μαλλίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλον τινα, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἦτο ὅμοιον μὲ ἀνθρώπινον, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο πλήρες χάριτος ὡς τὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ²Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον, τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ καὶ δεινύοντα εἰς ἐμὲ ὅλα τὰ μυστήρια, περὶ ἐκείνου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, ποῖος ἦτο καὶ πόθεν ἦτο καὶ διατί ἐπήγαινε μετὰ τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν; ³Ἀπήντησεν οὗτος εἰς ἐμὲ καὶ εἶπε: Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὁ ἔχων δικαιοσύνην, μετὰ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ δικαιοσύνη· αὐτὸς θὰ ἀποκαλύψῃ ὅλους τοὺς θησαυροὺς ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶναι κεκρυμμένον, διότι ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἐξέλεξεν αὐτόν καὶ ὁ κληρὸς του ἔνεκεν δικαιοσύνης ἴσταται ἐν ὑπεροχῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον εἶδες, θὰ καθαιρέσῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἀπὸ τοὺς θώκους των καὶ τοὺς δυνατοὺς ἀπὸ τοὺς θρόνους των, θὰ λύσῃ τὰ ἡνία τῶν ἰσχυρῶν καὶ

* Κατ' ἄλλην γραφὴν 'τὸν ἐκλεκτόν Μου'.

* Κατ' ἄλλην γραφὴν 'τῶν ἐκλεκτῶν Μου'.

θὰ θραύσῃ τοὺς ὀδόντας τῶν ἀμαρτωλῶν. ⁵Καὶ θὰ καθαιρέσῃ τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ τοὺς θρόνους καὶ τὰ βασιλεία των, διότι δὲν ἐξυμνοῦν οὔτε εὐλογοῦν Αὐτὸν οὐδὲ ταπεινῶς ἀναγνωρίζουν πόθεν ἡ βασιλεία ἐδόθη εἰς αὐτοὺς. ⁶Καὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἰσχυρῶν θὰ ταπεινώσῃ, καὶ θὰ πληρώσῃ αὐτοὺς με ἐν:ροπήν· τὸ σκότος θὰ εἶναι ἡ κατοικία των καὶ σκώληκες θὰ εἶναι ἡ κλίνη των, καὶ δὲν θὰ ἔχουν ἐλπίδα νὰ ἐγερθοῦν ἀπὸ τὴν κλίνην των, διότι δὲν ἐξυμνοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁷Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι κρίνουν τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ* καὶ ἐγείρουν χεῖρα κατὰ τοῦ Ὑψίστου, περιπατοῦν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ ὅλα τὰ ἔργα των μαρτυροῦν ἀδικίαν, ἡ δὲ δύναμις των ἐγκριταὶ εἰς τὰ πλοῦτη των, ἡ πίστις των εἶναι εἰς τοὺς θεοὺς, τοὺς ὁποίους κατεσκεύασαν διὰ τῶν χειρῶν των, ἀρνοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καταδιώκουν τοὺς οἴκους τῶν κοινοτήτων Του καὶ τοὺς πιστοὺς, οἱ ὅποιοι ἐμμένουν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

47. Τὸ αἷμα τῶν ἁγίων ζητεῖ ἐκδίκησιν.

47 ¹Καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας θὰ ἀνέλθῃ ἡ προσευχὴ τῶν δικαίων καὶ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων. ²Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας οἱ ἅγιοι οἱ κατοικοῦντες ἄνω ἐν τῷ οὐρανῷ θὰ ἐνωθοῦν εἰς μίαν φωνὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων θὰ ἱκετεύσουν, θὰ παρακαλέσουν, θὰ ὑμνήσουν, θὰ εὐχαριστήσουν καὶ θὰ εὐλογήσουν ὑπὲρ τοῦ αἵματος τῶν δικαίων τοῦ ἐκχυθέντος καὶ τῆς προσευχῆς τῶν δικαίων, ὥστε νὰ μὴ ἀποβῇ εἰς μάτην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, ὥστε εἰς τοὺς δικαίους νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀπαντοχὴ των νὰ μὴ εἶναι αἰωνία. ³Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶδον τὴν Κεφαλὴν τῶν ἡμερῶν νὰ κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης Του, τὰ δὲ βιβλία τῶν ζώντων ἠνεώχθησαν ἐνώπιόν Του, καὶ ὅλον τὸ στράτευμά Του, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ οἱ σύμβουλοί Του ἴσταντο ἐνώπιόν Του, ⁴καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἁγίων ἐπληρώθησαν ἀπὸ χαρὰν, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαίων εἶχε προσφερθῇ, ἡ προσευχὴ τῶν δικαίων εἶχεν εἰσακουσθῇ, καὶ ἀπητεῖτο ἐκδίκησις πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων διὰ τὸ αἷμα τῶν δικαίων.

48: Ἡ πηγὴ τῆς δικαιοσύνης. Ὁ ὕψος τοῦ Ἀνθρώπου. Κρίσις τῶν βασιλέων καὶ ἰσχυρῶν.

48 ¹Ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ εἶδον τὴν πηγὴν τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία ἦτο ἀνεξάντλητος. Καὶ περὶ αὐτῆς ἦσαν πολλαὶ πηγαὶ σοφίας. Καὶ ὅλοι οἱ διψῶντες ἐπινον ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπληροῦντο σοφίας καὶ αἱ κατοικίαι των ἦσαν μετὰ τῶν δικαίων καὶ ἁγίων καὶ ἐκλεκτῶν. ²Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖνος ὁ

* Δηλ. τοὺς δικαίους.

Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὠνομάσθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ τὸ ὄνομά του πρὸ τῆς Κεφαλῆς τῶν ἡμερῶν. ³Ναί, πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἡλίου καὶ τῶν σημείων (τοῦ οὐρανοῦ), πρὶν γίνουν οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ὄνομά του ὠνομάσθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁴Οὗτος θὰ εἶναι ράβδος διὰ τοὺς δικαίους, ὅπου θὰ στηριχθοῦν διὰ νὰ μὴ πέσουν, θὰ εἶναι τὸ φῶς τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ ἐλπίς τῶν τεθλιμμένων τῆ καρδία. ⁵Πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς θὰ πέσουν καὶ θὰ προσκυνήσουν ἐνώπιον Αὐτοῦ, θὰ ὑμνήσουν καὶ εὐλογήσουν καὶ θὰ πανηγυρίσουν ἄδοντες τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον οὗτος ἐξελέγη καὶ ἐκρύβη πρὸ Αὐτοῦ, πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁷Καὶ ἡ σοφία τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων ἀπεκάλυψε αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγίους καὶ δικαίους, διότι διεφύλαξε τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, διότι ἐμίσησαν καὶ περιεφρόνησαν τὸν κόσμον τοῦτον τῆς ἀδικίας, καὶ ἐμίσησαν ὅλα τὰ ἔργα καὶ τοὺς τρόπους του ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, διότι ἐν τῷ ὀνόματι Του οὗτοι σφύζονται καὶ αὐτοὶ εἶναι ὁ ἐκδικητῆς τῆς ζωῆς των. ⁸Καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὰ πρόσωπα τῶν βασιλέων τῆς γῆς θὰ γίνουν κατηφῆ, ὅπως καὶ τῶν ἰσχυρῶν, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὴν γῆν ἕνεκα τῶν ἔργων τῶν χειρῶν των, διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς θλίψεως δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σώσουν τὸν ἑαυτὸν των. ⁹Καὶ θὰ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐκλεκτῶν Μου. "Ὅπως τὸ ἄχυρον εἰς τὴν πυράν, τοιούτοτρόπως θὰ κατακαοῦν ἐνώπιον τῶν ἀγίων· ὅπως ὁ μῆλυβδος εἰς τὸ ὕδωρ, θὰ βυθισθοῦν ἐνώπιον τῶν δικαίων, καὶ δὲν θὰ εὐρεθῆ πλέον ἴχνος αὐτῶν. ¹⁰Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμφορᾶς των θὰ ὑπάρξῃ ἀνάπαυσις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν θὰ πέσουν καὶ δὲν θὰ σηκωθοῦν πάλιν. Καὶ κανεὶς δὲν θὰ ὑπάρξῃ, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς συλλάβῃ μὲ τὰ χέρια του καὶ θὰ τοὺς σηκώσῃ, διότι ἠρνήθησαν τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων καὶ τὸν χριστὸν Αὐτοῦ. Εἶη εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

49. Ἡ δύναμις καὶ σοφία τοῦ ἐκλεκτοῦ.

49 ¹Διότι ἡ σοφία ἐκχύνεται ὡς ὕδωρ καὶ ἡ δόξα εἶναι ἀκατάπαυστος ἐνώπιόν Του εἰς τοὺς αἰῶνας. ²Διαθέτει δυνάμιν μεγάλην ὡς πρὸς ὅλα τὰ μυστήρια τῆς δικαιοσύνης· ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀδικία θὰ ἀφανισθῆ ὡς σκιά, καὶ δὲν θὰ ἔχῃ συνέχειαν, διότι ὁ Ἐκλεκτὸς ἵσταται πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ ἡ δόξα του εἶναι αἰώνια καὶ ἡ δύναμις του εἰς ὅλας τὰς γενεάς. ³Καὶ ἐν αὐτῷ κατοικεῖ τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δίδει φρόνησιν, καὶ τὸ πνεῦμα κατανοήσεως καὶ δυνάμεως, καὶ τὸ πνεῦμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν ἐν δικαιοσύνῃ. ⁴Καὶ θὰ κρίνῃ τὰ κρυπτά, καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῆ νὰ ἐκφέρῃ ψευδῆ λόγον ἐνώπιόν του, διότι εἶναι ὁ Ἐκλεκτὸς πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων κατὰ τὴν εὐδοκίαν Αὐτοῦ.

50. Ἡ δόξα καὶ ἡ νίκη τῶν Δικαίων.
Ἡ μετάνοια τῶν Ἐθνῶν.

50 Ἐκαὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀλλαγὴ θὰ λάβῃ χώραν διὰ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκλεκτούς, τὸ φῶς τῶν ἡμερῶν θὰ μείνῃ ἐπάνω αὐτῶν καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ θὰ ἔλθουν εἰς τοὺς ἁγίους ²κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμφορᾶς, καθ' ἣν θὰ γίνῃ τὸ κακόν, τὸ ὅποῖον ἔχει θησαυρισθῆ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν. Οἱ δίκαιοι θὰ ἀναδειχθοῦν νικηταὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ Οὗτος θὰ ὀδηγήσῃ τούτους νὰ ἴδουν τοῦτο διὰ τὴν μετανόησιν καὶ ἐγκαταλείψουν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των. ³Οὐδεμίαν τιμὴν θὰ ἐπιτύχουν διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, θὰ σωθοῦν ὅμως διὰ τοῦ ὀνόματος Του, καὶ ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων θὰ εὐσπλαγχνισθῆ αὐτούς, διότι μέγα εἶναι τὸ ἔλεός Του. ⁴Οὗτος εἶναι δίκαιος ἐν τῇ κρίσει Του, καὶ ἐνώπιον τῆς δόξης Του ἀδικία δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ. Ἐν τῇ κρίσει Του ὁ ἀμετανόητος θὰ ἀπολεσθῆ ἐνώπιόν Του, καὶ ἀπὸ τότε καὶ ἐξῆς δὲν θὰ δεῖξω ἔλεος εἰς αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων.

51. Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ὁ χωρισμὸς τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ.

51 ¹Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἡ γῆ θὰ ἐπιστρέψῃ ὅ,τι τῆς ἔχει δοθῆ πρὸς φύλαξιν, καὶ τὸ Σεδὸν θὰ ἐπιστρέψῃ ὅ,τι ἔχει λάβῃ καὶ ὁ ἄδης θὰ ἐπιστρέψῃ ὅ,τι ὀφείλει. ²Καὶ θὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁγίους, διότι ἐπλησίασεν ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας αὐτῶν. ³Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ Ἐκλεκτὸς θὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου Μου καὶ ἐκ τῶν λόγων τοῦ στόματός του θὰ ἐξέλθουν ὅλα τὰ μυστήρια τῆς σοφίας, διότι ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἔδωκε ταῦτα εἰς αὐτόν καὶ ἐδόξασεν αὐτόν. ⁴Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τὰ ὄρη θὰ σκιρτήσουν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ λόφοι ἐπίσης ὡσεὶ ἀρνία κεκορεσμένα ἀπὸ τὸ γάλα τῆς μητρὸς των καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ θὰ λάμπουν ἀπὸ χαρᾶν. ⁵Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ Ἐκλεκτὸς θὰ ὑψωθῆ, καὶ ἡ γῆ θὰ εὐφρανθῆ, ⁶οἱ δίκαιοι θὰ κατοικήσουν καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ περιπατήσουν ἐπ' αὐτῆς.

52. Τὰ ὄρη ἐκ μετ' ἄλλου καὶ ὁ Ἐκλεκτός.

52 Ἐκαὶ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου εἶχον ἴδει τὰς ὀράσεις περὶ αὐτοῦ, τὸ ὅποῖον εἶναι κεκρυμμένον — διότι ἀπήχθη ἐντὸς ἀνεμοστροβίλου καὶ μετ' ἔφεραν πρὸς τὴν δύσιν — Ἐκεῖ οἱ ὀφθαλμοὶ μου εἶδαν ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ ποὺ θὰ ὑπάρξουν, ἐν ὄρος ἀπὸ σίδηρον, ἐν ὄρος ἀπὸ χαλκόν, καὶ ἐν ὄρος ἀπὸ ἀργυρον καὶ ἐν ὄρος ἀπὸ χρυσόν, καὶ ἐν ὄρος ἀπὸ

μαλακὸν μέταλλον καὶ ἐν ἕρος ἀπὸ μόλυβδου. ³Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ, λέγων 'Τί πράγματα εἶναι αὐτά, τὰ ὅποια εἶδον ἐν μυστηρίῳ;' ⁴Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Ὅλα, ὅσα εἶδες, θὰ ὑπηρετήσουν τὴν βασιλείαν τοῦ χριστοῦ Αὐτοῦ διὰ νὰ εἶναι δυνατὸς καὶ πολὺ ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς.' ⁵Καὶ ὁ ἄγγελος τῆς εἰρήνης ἀπήντησε, λέγων πρὸς ἐμέ: 'Ἀνάμεινον ὀλίγον, καὶ θὰ ἀποκαλυφθοῦν εἰς σέ ὅλα τὰ μυστήρια, τὰ ὅποια περιβάλλουν τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων. ⁶Καὶ τὰ ἕρη αὐτά, τὰ ὅποια εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τὸ ἕρος ἐκ σιδήρου, καὶ τὸ ἕρος ἐκ χαλκοῦ, καὶ τὸ ἕρος ἐξ ἀργύρου, καὶ τὸ ἕρος ἐκ χρυσοῦ, καὶ τὸ ἕρος ἐκ μαλακοῦ μετάλλου, καὶ τὸ ἕρος ἐκ μολύβδου, ὅλα αὐτά θὰ εἶναι ἐνώπιον τοῦ Ἐκλεκτοῦ ὡς κηρὸς πρὸ τοῦ πυρός, καὶ ὅπως τὸ ὕδωρ, τὸ ὅποιον καταιώνίζεται ἀπὸ ὑψηλά, καὶ θὰ καταστοῦν ἀνίσχυρα πρὸ τῶν ποδῶν του. ⁷Καὶ θὰ συμβῆῖ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὥστε οὐδεὶς νὰ σωθῆῖ οὔτε διὰ τοῦ χρυσοῦ οὔτε διὰ τοῦ ἀργύρου, καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῆῖ νὰ διαφύγῃ. ⁸Καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ σίδηρος διὰ πόλεμον, οὔτε θὰ ἐνδύεται τις θώρακα, ὁ ὀρείχαλκος δὲν θὰ εἶναι χρήσιμος, καὶ ὁ κασσίτερος δὲν θὰ ἐκτιμᾶται, καὶ ὁ μόλυβδος δὲν θὰ εἶναι ἐπιθυμητός. ⁹Ὅλα αὐτά θὰ καταστραφοῦν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ὅταν ὁ Ἐκλεκτὸς ἐμφανισθῆῖ ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.'

53. Ἡ κοιλὰς τῆς Κρίσεως. Οἱ ἄγγελοι
τῆς τιμωρίας. Αἱ κοινότητες τοῦ Ἐκλεκτοῦ.

53 ¹Ἐκεῖ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον βαθεῖαν κοιλάδα με ἀνοικτὰ στόματα· πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν νήσων θὰ φέρουν εἰς αὐτὸν προσφοράς καὶ δῶρα καὶ δείγματα τιμῆς, ἀλλ' ἡ βαθεῖα κοιλὰς δὲν θὰ πληρωθῆῖ. ²Αἱ χεῖρές των διαπράττουν ἄνομα ἔργα, οἱ ἁμαρτωλοὶ καταβροχθίζουσι βλοσυροὺς ἀνόμους καταπιέζουσι. Ἄλλ' οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ ἀφανισθοῦν ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ θὰ ἐξορισθοῦν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς Αὐτοῦ, καὶ θὰ ἀπολεσθοῦν εἰς αἰῶνας αἰώνων. ³Διότι εἶδον βλοσυροὺς ἀγγέλους τῆς τιμωρίας διαμένοντας (ἐκεῖ) καὶ παρασκευάζοντας ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ Σατανᾶ. ⁴Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τῆς εἰρήνης τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ: 'Διὰ ποίους ἐτοιμάζουσι αὐτά τὰ ὄργανα;' ⁵Καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν: 'Τὰ ἐτοιμάζουσι διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ὥστε νὰ καταστραφοῦν δι' αὐτῶν. ⁶Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Δίκαιος καὶ Ἐκλεκτὸς θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐμφανισθῆῖ ὁ οἶκος τῆς συνάξεώς Του. Ἀπὸ τότε καὶ ἐξῆς δὲν θὰ ἐνοχλοῦνται πλέον (οἱ δίκαιοι) ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁷Καὶ τὰ ἕρη αὐτά δὲν θὰ σταθοῦν, ὡς ἡ γῆ πρὸ τῆς δικαιοσύνης Του, ἀλλ' οἱ λόφοι θὰ γίνουσι ὡς πηγὴ ὕδατος, καὶ οἱ δίκαιοι θὰ εὑροῦν ἀνάπαυσιν ἀπὸ τῆν καταπίεσιν τῶν ἁμαρτωλῶν.'

54 ¹Καὶ ἐφώδευσα καὶ ἐστράφην πρὸς ἄλλο μέρος τῆς γῆς, καὶ εἶδον βαθεῖαν κοιλάδα με φλέγον πῦρ. ²Καὶ ἔφεραν τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς,

καὶ ἤρχισαν νὰ ρίπτουν αὐτοὺς ἐντὸς αὐτῆς τῆς βαθείας κοιλάδος. ³Καὶ ἐκεῖ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον πῶς αὐτοὶ κατεσκευάζον αὐτὰ τὰ ὄργανά των, σιδηρᾶς ἀλύσεις ἀμετρήτου βάρους. ⁴Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τῆς εἰρήνης τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ, λέγων: 'Διὰ ποίους ἐτοιμάζονται αὐταὶ αἱ ἀλύσεις;' Καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν: ⁵'Αὐταὶ ἐτοιμάζονται διὰ τὴν στρατιάν τοῦ Ἄζαζέλ, ὥστε νὰ τοὺς συλλάβουν καὶ τοὺς ρίψουν ἐντὸς τῆς ἀβύσου τῆς πλήρους καταδίκης, καὶ θὰ καλύψουν τὰς σιαγόνας των μὲ ἀκατεργάστους λίθους κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁶Ὁ Μιχαήλ, καὶ ὁ Γαβριήλ, καὶ ὁ Ραφαήλ, καὶ ὁ Φανουήλ θὰ τοὺς συλλάβουν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν καὶ θὰ τοὺς ρίψουν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐντὸς τῆς καμίνου τοῦ πυρός, οὕτως ὥστε ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων νὰ λάβῃ ἐπ' αὐτῶν ἐκδίκησιν διὰ τὴν ἀδικίαν των, ὅταν ὑπετάγησαν εἰς τὸν Σατανᾶν καὶ παρεπλήνησαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

54 ⁷⁻⁵⁵ ². Νωαχικὸν τεμάχιον

περὶ τῆς πρώτης Κρίσεως τοῦ Κόσμου.

⁷Καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας τιμωρία θὰ ἔλθῃ παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ θὰ ἀνοίξῃ ὅλας τὰς δεξαμενάς τῶν ὑδάτων, ποὺ εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰς πηγὰς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν γῆν. ⁸Καὶ τὰ ὕδατα θὰ ἐνωθοῦν μὲ τὰ ὕδατα: τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶναι τὸ ἄρρην, καὶ τὰ ὕδατα ποὺ εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν, εἶναι τὸ θῆλυ. ⁹Καὶ θὰ καταστρέψουν πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας ὑπὸ τὰ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀδικίαν ἣν εἰργάσαντο ἐπὶ τῆς γῆς, διότι αὕτη θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπώλειαν.

55 ¹Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Πρῶτος τῶν Ἡμερῶν μετενόησε καὶ εἶπεν: 'Εἰς μάτην κατέστρεψα πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς'. ²Καὶ ὥμοσε ἐν τῷ μεγάλῳ ὀνόματι Αὐτοῦ: ³'Ἀπὸ τοῦδε δὲν θὰ πράξω οὕτως εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θὰ θέσω σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ: καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ἐγγύησις καλῆς πίστεως μεταξὺ Ἐμοῦ καὶ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐφόσον ὁ οὐρανὸς θὰ εὐρίσκεται ὑπὲρ τὴν γῆν. Καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἐντολὴν Μου.

55 ³⁻⁵⁶ ⁴. Τελικὴ Κρίσις τοῦ Ἄζαζέλ,
τῶν ἐγρηγόρων καὶ τῶν τέκνων των.

³Ὅταν ἐπεθύμησα νὰ συλλάβω αὐτοὺς διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἀγγέλων, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου ἕνεκα τούτου, θὰ ἐνεργήσω, ὥστε ἡ τιμωρία Μου καὶ ἡ ὀργή Μου νὰ μείνουν ἐπ' αὐτῶν, λέγει ὁ Θεός, ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων. ⁴Σεῖς βασιλεῖς καὶ ἰσχυροί, οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, σεῖς θὰ θεωρῆτε τὸν Ἐκλεκτὸν Μου, πῶς ἀθήται ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ κρίνει τὸν

Ἐξέλθει καὶ τοὺς συντρόφους του, καὶ τὰ στρατεύματά του ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων'.

56 ¹Καὶ εἶδον ἐκεῖ τὰ στρατεύματα τῶν ἀγγέλων τὰς τιμωρίας νὰ πορεύωνται, καὶ ἐκράτουν μαστίγια καὶ ἀλυσίδας ἀπὸ σίδηρον καὶ δρεῖχαλκον. ²Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον τῆς εἰρήνης τὸν ὄντα μετ' ἐμοῦ λέγων: Ἐπὶ ποίους πορεύονται αὐτοί, ποὺ κρατοῦν τὰ μαστίγια;' Καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν: Ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγαπητοὺς των, ὥστε οὗτοι νὰ ριφθοῦν εἰς τὸ στόμα τῆς ἀβύσσου τῆς κοιλάδος. ⁴Καὶ ἡ κοιλάς θὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἠγαπημένους των, καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς των θὰ τελειώσουν καὶ δὲν θὰ ἀριθμοῦνται πλέον αἱ ἡμέραι τοῦ ἔργου των τῆς ἀποπλανήσεως.

56 ⁵⁻⁸. Ἐσχατος ἁγῶν τῶν Ἑθνικῶν
κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.

⁵Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας οἱ ἄγγελοι θὰ ἐπιστρέψουν καὶ θὰ δρμήσουν πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τῶν Πάρθων καὶ Μήδων: Θὰ ταράξουν τοὺς βασιλεῖς, ὥστε νὰ πληρωθοῦν διὰ πνεύματος ἀνησυχίας, καὶ θὰ κυνηγήσουν αὐτοὺς ἐκ τῶν θρόνων των, ὥστε οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέλων των νὰ ζητοῦν, ὡς λέοντες, οἱ ὅποιοι ἐγκαταλείπουν τὰς φωλεὰς των καὶ ὡς πεινασμένοι ὕαινοι. ⁶Καὶ θὰ ἀνέλθουν καὶ θὰ καταπατήσουν τὴν χώραν τῶν ἐκλεκτῶν Του, καὶ ἡ χώρα τῶν ἐκλεκτῶν θὰ γίνῃ ὡς τὸ ἄλωνιον καὶ ὡς ἡ ἀνοικτὴ ὁδός, ἄλλ' ἢ πόλις τῶν δικαίων Μου θὰ εἶναι διὰ τὰ ἄλογά των ἐμπόδιον, καὶ θὰ ἐξαφθοῦν εἰς πόλεμον μεταξύ των, καὶ ἡ δεξιὰ των θὰ ἀποδειχθῇ ἰσχυρὰ κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. ⁸Τότε ἄνθρωπος δὲν θὰ ἀναγνωρίζῃ τὸν ἀδελφόν του, οὔτε ὁ υἱὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, μέχρις ὅτου ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωμάτων διὰ τοῦ θανάτου των φθάσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ ἀριθμοῦ, ἡ δὲ τιμωρία των δὲν εἶναι ματαία. Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας θὰ ἀνοίξῃ τὸ Σεδλ τὰς σιαγόνας του· οὕτως ἡ καταστροφή των θὰ ἐπισφραγισθῇ. Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐκλεκτῶν μου τὸ Σεδλ θὰ καταφάγῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς'.

57. Ἡ ἐπιστροφή τῆς Διασποράς.

57 ¹Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ εἶδον πλῆθος ἀμαξῶν, καὶ ἀνθρώπους ὄχουμένους ἐπ' αὐτῶν, ἐρχομένας ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἐκ δυσμῶν πρὸς νότον. ²Καὶ ὁ ἦχος τῶν ἀμαξῶν ἠκούετο, καὶ ὅταν ἐγίναν αὐτὸς ὁ θόρυβος, παρετήρησαν τοῦτο οἱ ἅγιοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ κίονες τῆς γῆς ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς θέσεώς των, καὶ ὁ ἦχος ἐκ τούτου ἠκούετο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸ ἄλλο κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ὀλοκλήρου ἡμέρας. ³Καὶ ὅλοι θὰ προσπέσουν καὶ θὰ προσκυνήσουν τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων. Τοῦτο εἶναι τὸ τέλος τῆς δευτέρας Παραβολῆς.

58-71. Ἡ Τρίτη Παραβολή.

58. Ἡ μακαριότης τῶν ἁγίων.

58 ¹Γόττε ἤρχισα νὰ λέγω τὴν τρίτην παραβολὴν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν. ²Μακάριοι εἰσθε σεῖς, ὡ σεῖς δίκαιοι καὶ ἐκλεκτοί, διότι ἐνδοξος θὰ εἶναι ὁ κληρὸς σας. ³Διότι οἱ δίκαιοι θὰ εἶναι ἐν τῷ φωτὶ τοῦ ἡλίου καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ ἐν τῷ φωτὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν θὰ εἶναι χωρὶς τέλος καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἁγίων θὰ εἶναι χωρὶς ἀριθμὸν. ⁴Καὶ θὰ ζητήσουν οὗτοι τὸ φῶς καὶ θὰ εὕρουν δικαιοσύνην παρὰ τῷ Κυρίῳ τῶν Πνευμάτων, καὶ οἱ δίκαιοι θὰ ἔχουν εἰρήνην ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κοσμοκράτορος. ⁵Καὶ μετὰ τοῦτο θὰ λεχθῆ ἑκαστὸς πρὸς τοὺς ἁγίους ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι πρέπει νὰ ἀναζητήσουν τὰ μυστήρια τῆς δικαιοσύνης, τὴν κληρονομίαν τῆς πίστεως, διότι ἐγένετο λαμπρὰ ὡς ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὸ σκότος παρῆλθεν. ⁶Ἀτελεύτητον θὰ εἶναι τὸ φῶς, καὶ αἱ ἡμέραι των δὲν θὰ ἔχουν τέρμα, διότι τὸ προηγούμενον σκότος θὰ ἀφανισθῆ, καὶ τὸ φῶς θὰ ὑπερισχύσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας θὰ κυριαρχῆ αἰωνίως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

59. Τὰ φῶτα καὶ ἡ βροντὴ.

59 ¹Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὰ μυστικὰ τῶν ἀστραπῶν καὶ τῶν φώτων καὶ τὸν νόμον αὐτῶν. Ἄστράπτουν δι' εὐλογίαν ἢ κατάραν, καθὼς ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων βούλεται. ²Ἐκεῖ εἶδον τὰ μυστικὰ τῆς βροντῆς καὶ πῶς, ὅταν ἀνηχηθῆ ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ ἦχος αὐτῆς ἀκούεται, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἴδω τὰς κρίσεις τὰς ἐκτελουμένας ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε αὐταὶ εἶναι διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐλογίαν εἴτε διὰ κατάραν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ³Καὶ μετὰ τοῦτο ὅλα τὰ μυστικὰ τῶν φώτων καὶ τῶν ἀστραπῶν ἐδείχθησαν εἰς ἐμέ, πῶς ἀστράπτουν δι' εὐλογίαν καὶ χορτασμὸν τῆς γῆς.

[Βιβλίον τοῦ Νῶε—ἀπόσπασμα]

60. Σεισμὸς τοῦ οὐρανοῦ: Βεχεμὼθ καὶ Λεβιάθαν.

60 ¹Ἐν ἔτει 500, τῷ ἑβδόμῳ μηνί, τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Ἐνώχ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ Παραβολῇ εἶδον, ὅτι ἰσχυρὸς σεισμὸς ἔσεισε τὸν οὐρανὸν τῶν οὐρανῶν, καὶ αἱ στρατιαὶ τοῦ Ὑψίστου καὶ οἱ ἄγγελοι, χίλια χιλιάδες καὶ μύρια μυριάδες ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ ὁ Παλαιὸς Ἡμερῶν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης Του, καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ δίκαιοι ἴστατο περὶ Αὐτόν. ³Καὶ τρόμος μέγας κατέλαβέ με καὶ φόβος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, ὁ

νωτός μου κατέρρευσε καὶ τὰ νεφρά μου διελύθησαν καὶ ἔπεσα ἐπὶ τοῦ προσώπου μου. ⁴Τότε ἔστειλεν ὁ Μιχαὴλ ἄλλον ἄγγελον ἐκ τῶν ἁγίων καὶ με ἤγειρε, καὶ ὅταν με ἤγειρε ἐπανῆλθε τὸ πνεῦμά μου, διότι δὲν μοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπομείνω τὴν θέαν αὐτῆς τῆς στρατιᾶς, τὴν ταραχὴν καὶ τὸν σεισμὸν τοῦ οὐρανοῦ. ⁵Καὶ ὁ Μιχαὴλ μοῦ εἶπεν: Ἐπιβουλεύσεις ἐπὶ τῇ θεᾷ αὐτῶν τῶν πραγμάτων; Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης διήρκεσαν ὁ χρόνος τῆς εὐσπλαγχνίας Του, καὶ Οὗτος ὑπῆρξεν εὐσπλαγχνος καὶ μακρόθυμος πρὸς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ τιμωρία καὶ ἡ κρίσις ἔλθουν, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων προητοίμασε δι' ὅσους δὲν κύπτουν πρὸ τοῦ νόμου τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀρνοῦνται τὴν δικαίαν κρίσιν καὶ ἐπιματαίω λαμβάνουν τὸ ὄνομά Του — αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἔχει ἐτοιμασθῆ, διαθήκη διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐπίσκεψις. ⁷Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅμως δύο τέρατα θὰ χωρισθοῦν: ἐν θῆλυ τέρας ὀνόματι Λεβιάθαν, ἕνα κατοικῆ ἐν τῇ ἀβύσσῳ τῆς θαλάσσης, ὑπὲρ τὰς πηγὰς τοῦ ὕδατος. ⁸καὶ ἐν ἄρρεν ὀνόματι Βεχεμώθ, τὸ ὁποῖον κατέλαβε διὰ τοῦ στήθους του τὴν ἀπέραντον ἔρημον ὀνόματι Dendaiim, ἀνατολικῶς τοῦ κήπου, ὅπου οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ οἱ δίκαιοι κατοικοῦν καὶ ὅπου ὁ πάππος μου ἐγένετο δεκτός, ὁ ἕβδομος ἀπὸ Ἀδάμ, τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων'. ⁹Παρεκάλεσα τὸν ἄλλον ἐκεῖνον ἄγγελον νὰ δεῖξῃ εἰς ἐμὲ τὴν δύναμιν ἐκείνην τῶν τεράτων, πῶς ἐχωρίσθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ἐρρίφθησαν τὸ ἕνα εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὴν ξηρὰν γῆν τῆς ἐρήμου. ¹⁰Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ: Ἐπιβουλεύσεις ἄνθρωποι ἐπιζητεῖς νὰ μάθῃς τί κρύπτεται ἐδῶ'. ¹¹Καὶ ὁ ἄλλος ἄγγελος ὁ ὢν μετ' ἐμοῦ καὶ δεικνύων εἰς ἐμὲ τὰ μυστήρια μοῦ εἶπε, τί εἶναι πρῶτον καὶ ἔσχατον ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ὑπὸ τὴν γῆν εἰς τὰ βάθη, καὶ εἰς τὰ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ. ¹²Καὶ τὰ ταμεῖα τῶν ἀνέμων, καὶ πῶς οἱ ἄνεμοι χωρίζονται, καὶ πῶς σταθμίζονται καὶ πῶς αἱ πύλαι τῶν ἀνέμων ὑπολογίζονται, ἐκάστη συμφώνως πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου; καὶ τὴν δύναμιν τῶν φώτων τῆς σελήνης, καὶ τὴν δύναμιν, ποὺ εἶναι ἡ πρέπουσα, καὶ τὰς διαιρέσεις τῶν ἀστέρων κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ πῶς ὅλαι αἱ διαιρέσεις διακρίνονται. ¹³Καὶ τὰς βροντὰς κατὰ τὰς θέσεις, ποὺ πίπτουν, καὶ ὅλας τὰς διαιρέσεις, ποὺ γίνονται μεταξὺ τῶν ἀστραπῶν διὰ νὰ ἀστράψῃ, καὶ διὰ νὰ ὑπακούσῃ ἀμέσως ἡ στρατιὰ των. ¹⁴Διότι ἡ βροντὴ ἔχει τόπους ἀναπαύσεως, ποὺ ὀρίζονται (εἰς αὐτήν), ἐνῶ ἀναμένει διὰ νὰ βροντήσῃ: ἡ βροντὴ καὶ ἡ ἀστραπὴ εἶναι ἀχώριστοι, καὶ ἐνῶ δὲν εἶναι ἐν καὶ εἶναι ἀχώριστοι διὰ τοῦ πνεύματος (ἀγρόμεναι) συμπορεύονται καὶ δὲν χωρίζονται ποτέ. ¹⁵Διότι, ὅταν ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτῃ καὶ ἡ βροντὴ ἀφίη τὴν φωνὴν της νὰ ἠχήσῃ, τὸ πνεῦμα ἐπιβάλλει μίαν παῦσιν κατὰ τὴν βροντὴν, καὶ διαιρεῖ ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν: διότι τὸ ταμεῖον τῶν βροντῶν εἶναι, ὅπως ἡ ἄμμος, καὶ ἐκάστη ἐξ αὐτῶν καθὼς βροντᾷ κρατεῖται ὑφ' ἐνὸς χαλινοῦ, καὶ καλεῖται ὀπίσω διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος καὶ προωθεῖται κατὰ τὸν ἀριθμὸν

τῶν περιοχῶν τῆς γῆς. ¹⁶Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θαλάσσης εἶναι ἄρρεν καὶ ἰσχυρὸν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ σύρει αὐτὴν ὀπίσω μὲ ἥνιον, καὶ καθ' ὁμοίον τρόπον ὀδηγεῖται πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ διαχέεται μεταξύ τῶν ὄρέων τῆς γῆς. ¹⁷Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πάχνης εἶναι ἓνας ἰδιαιτέρος ἄγγελος, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χαλάζης εἶναι ἓνας καλὸς ἄγγελος. ¹⁸Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χιόνος ἐγκατέλειψε τὰ ταμεῖα του ἕνεκα τῆς δυνάμεώς του — ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρον πνεῦμα ἐκεῖ καὶ τὸ ἀνερχόμενον ἐξ αὐτοῦ εἶναι ὡς ὁ καπνὸς καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι παγετός. ¹⁹Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὀμίχλης δὲν εἶναι ἠνωμένον μετ' αὐτῶν εἰς τὰ ταμεῖα των, ἀλλ' ἔχει ἴδιον ταμεῖον· διότι εἰσέρχεται ἑνωρὶς τὸ πρῶτ, ὅταν εἶναι φῶς ἢ εἰς τὸ σκότος, κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατὰ τὸ θέρος, καὶ εἰς τὸ ταμεῖόν του εἶναι ἓνας ἄγγελος. ²⁰Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δρόσου ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὰ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνδέεται μὲ τὸ ταμεῖον τῆς βροχῆς καὶ εἰσέρχεται κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατὰ τὸ θέρος, καὶ τὰ νέφη της συνδέονται μετὰ τῶν νεφῶν τῆς ὀμίχλης, καὶ τὸ ἐν δίδει εἰς τὸ ἄλλο. ²¹Καὶ ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς βροχῆς ἐξέλθῃ τοῦ ταμεῖου του, οἱ ἄγγελοι ἔρχονται καὶ ἀνοίγουν τὸ ταμεῖον καὶ τὴν ὀδηγοῦν ἔξω, καὶ ὅταν διαχυθῇ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς ἐνοῦται μετὰ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς. ²²Καὶ ὁσάκις ἐνοῦται μετὰ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς... Διότι τὰ ὕδατα εἶναι διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· διότι εἶναι τροφή διὰ τὴν γῆν ἀπὸ μέρους τοῦ Ἰψίστου τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ· διὰ τοῦτο ὑπάρχει μέτρον διὰ τὴν βροχὴν, καὶ οἱ ἄγγελοι ἔχουν ἀναλάβει τοῦτο. ²³Πάντα ταῦτα εἶδον μέχρι τοῦ κήπου τῶν δικαίων. ²⁴Καὶ ὁ ἄγγελος τῆς εἰρήνης ὁ ὢν μετ' ἐμοῦ εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Τὰ δύο αὐτὰ τέρατα, προητοιμασμένα κατὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, θὰ θρέψουν..... (;) ὥστε ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ εἶναι ματαία, καὶ θὰ φονευθοῦν υἱοὶ μετὰ τῶν μητέρων καὶ τέκνα μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν. ²⁵Ὅταν ἡ καταδίκη τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων ἔλθῃ ἐπ' αὐτῶν, θὰ ἔλθῃ ὥστε ἡ καταδίκη τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ματαία. Μετὰ ταῦτα ἡ κρίσις θὰ διεξαχθῇ κατὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ'.

61. Ἡ κατοικία τῶν δικαίων.

Κρίσις τῶν ἐκλεκτῶν ἐπὶ τῶν ἀγγέλων.

61 ¹Καὶ εἶδον ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, πῶς ἐδόθη εἰς ἐκείνους τοὺς ἀγγέλους μακρὸν σχοινίον, καὶ ἔλαβον πτερὰ καὶ ἐπέταξαν, καὶ ἀπῆλθον πρὸς βορρᾶν. ²Καὶ ἠρώτησα τὸν ἄγγελον, λέγων πρὸς αὐτόν: 'Διατί ἔλαβον ἐκεῖνοι τὸ σχοινίον καὶ ἀπῆλθον;' Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Πηγαίνουν νὰ μετρήσουν.' ³Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ ὢν μετ' ἐμοῦ εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Οὔτοι θὰ φέρουν εἰς τοὺς δικαίους τὰ μέτρα τῶν δικαίων καὶ τὸ σχοινίον τῶν δικαίων, διὰ νὰ στηρίζουν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ⁴Οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ ἀρχίσουν νὰ κατοικοῦν μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐκεῖνα εἶναι τὰ

μέτρα, πού θά δοθοῦν εἰς τήν πίστιν καί θά ἐνδυναμώσουν τήν δικαιοσύνην. ⁵Καί τά μέτρα αὐτά θά ἀποκαλύψουν ἅλα τά μυστικά τοῦ βάθους τῆς γῆς, καί θά ἀποκαλύψουν ἅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εὑρον τόν θάνατον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καί ἐκείνους τοὺς ὁποίους καταβρόχθισαν ἄγρια θηρία ἢ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, ὥστε νά ἐπιστρέψουν καί νά εἶναι παρόντες κατὰ τήν ἡμέραν τοῦ Ἐκλεκτοῦ· διότι οὐδεὶς θά καταστραφῇ πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων καί οὐδεὶς θά ἀφανισθῇ. ⁶Καί πάντες οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἔλαβον διαταγὴν καί δύναμιν καί μίαν φωνὴν καί ἓνα φῶς ὅμοιον πρὸς πῦρ. ⁷Ἡλόγουν τὸν Ἐκλεκτὸν καί ἦσαν σοφοὶ ἐν τοῖς λόγοις καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς ζωῆς. ⁸Καί ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἔθεσε τὸν Ἐκλεκτὸν ἐπὶ θρόνου δόξης, καί αὐτὸς θά κρίνῃ ἅλα τὰ ἔργα τῶν ἁγίων ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καί τὰ ἔργα τῶν θά ζυγισθοῦν ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ. ⁹Ὅταν οὗτος σηκώσῃ τὸ πρόσωπόν του διὰ νά κρίνῃ τὰς κρυφὰς ὁδοὺς τῶν δυνάμει τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καί τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, τότε οὗτοι πάντες διὰ μιᾶς φωνῆς θά λαλήσουν καί θά εὐλογήσουν καί θά δοξάσουν καί θά ἐξάρουν καί θά ἀγιάσουν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ¹⁰Καί ἔλαι αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν, καί ἅπαντες οἱ ἅγιοι ἄνω, καί ἡ στρατιὰ τοῦ Θεοῦ, τὰ Χερουβεὶμ, Σεραφεὶμ καί Ὀφανεὶμ, καί ἅπαντες οἱ ἄγγελοι τῆς δυνάμεως, καί ἅπαντες οἱ ἄγγελοι τῶν κυριοτήτων, καί οἱ ἐκλεκτοὶ * καί αἱ λοιπαὶ δυνάμεις ἐπὶ τῆς γῆς (καί) ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ¹¹πάντες οὗτοι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θά ὑψώσουν μίαν φωνὴν καί θά εὐλογήσουν καί θά δοξάσουν καί θά ὑμνήσουν ἐν τῷ πνεύματι τῆς πίστεως, καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς σοφίας, καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς ὑπομονῆς, καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς εὐσπλαχνίας, καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς κρίσεως καί τῆς εἰρήνης, καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγαθότητος, καί πάντες ἐν μιᾷ φωνῇ θά εἶπουν: Ἐὐλογημένον καί δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων'. ¹²Πάντες οἱ Ἐργήγοροι ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω θά ὑμνήσουν Αὐτόν: ἅπαντες οἱ ἅγιοι οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ θά ὑμνήσουν Αὐτόν, καί πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ κῆπῳ τῆς ζωῆς, καί πᾶν πνεῦμα φωτὸς τὸ δυνάμενον νά εὐλογῆσῃ καί δοξολογήσῃ καί ὑμνήσῃ καί ἀγιάσῃ τὸ εὐλογημένον ὄνομά Σου, καί πᾶσα σὰρξ καθ' ὑπερβολὴν θά δοξάσῃ καί θά εὐλογῆσῃ τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ¹²Διότι μεγάλη εἶναι ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, καί Οὗτος εἶναι μακρόθυμος, καί πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ καί ὅ,τι Οὗτος ἐδημιούργησεν ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς δικάιους καί ἐκλεκτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

62. Κρίσις ἐπὶ τῶν Βασιλέων καὶ Ἰσχυρῶν.

Ἡ μακαριότης τῶν Δικαίων.

62. Ὡς οὗτος ὁ Κύριος διέταξε τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς

* Οὕτω παρὰ Kautzsch. Ὁ Charles καὶ ὁ Bonsirven ἔχουν «ὁ Ἐκλεκτός».

ἀρχοντας καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶπε: Ἐνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ὑψώσατε τὰ κέρατα ὑμῶν, ἂν εἴσθε ἱκανοὶ νὰ ἀναγνωρίσετε τὸν Ἐκλεκτὸν. Καὶ ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης Αὐτοῦ, ²καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης ἐξεχύθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ὁ λόγος τοῦ στόματός του φωνεῖει πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ πάντες οἱ ἄδικοι ἀφανίζονται ἀπ' ἐνώπιον τοῦ προσώπου του. ³Καὶ θὰ σταθοῦν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ ἐν ὑπεροχῇ καὶ οἱ κατέχοντες τὴν γῆν, καὶ θὰ ἴδουν καὶ θὰ ἀναγνωρίσουν, πῶς κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του, καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ κρίνεται, καὶ ψευδῆς λόγος ἐνώπιον αὐτοῦ δὲν λαλεῖται. ⁴Τότε ὠδίνας θὰ ἔλθουν ἐπ' αὐτούς, ὅπως εἰς τὴν ὠδίνουσαν γυναῖκα, ἣ ὅποια ἔχει δύσκολον τοκετόν, ὅταν τὸ ἔμβρυον εἰσέρχεται εἰς τὸ στόμιον τῆς μήτρας, καὶ αὕτη ἔχει πόνον κατὰ τὴν γένναν. ⁵Οἱ μὲν θὰ κυττάζουσι τοὺς δέ, καὶ θὰ τρομοκρατηθοῦν καὶ θὰ σκυθρωπάσουσι καὶ πόνος θὰ τοὺς καταλάβῃ, ὅταν ἴδουν ἐκεῖνον τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του. ⁶Καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πάντες οἱ κατέχοντες τὴν γῆν θὰ εὐλογῆσουσι τὸν Κύριον διὰ πᾶν τὸ ἀπεκεκρυμμένον καὶ θὰ αἰνέσουσι καὶ θὰ ὑμνήσουσι. ⁷Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου εἶναι κεκρυμμένος παρ' αὐτῶ, καὶ ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς δυνάμεώς του τοῦτον διεφύλαξε καὶ ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς ἐκλεκτούς. ⁸Ἡ κοινότης τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τῶν ἁγίων θὰ σπαρῇ καὶ πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ σταθοῦν ἐνώπιόν του. ⁹Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ κυρίαρχοι ἐπὶ τῆς γῆς πρὸ αὐτοῦ θὰ πέσουσι μὲ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς καὶ θὰ λατρεύσουσι καὶ θὰ ἐναποθέσουσι τὴν ἐλπίδα των ἐπὶ τοῦτον τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦτον θὰ παρακαλέσουσι καὶ θὰ ἰκετεύσουσι νὰ εἶναι εὐσπλαγχνος. ¹⁰Παρὰ ταῦτα ἐκεῖνος ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων θὰ τοὺς ἀπωθήσῃ, ὥστε οὗτοι τὸ ταχύτερον νὰ ἀπέλθουσι ἀπ' ἐνώπιόν του, καὶ θὰ καλύψῃ τὰ πρόσωπά των μὲ ἐντροπὴν καὶ σκότος θὰ σωρευθῇ ἐπὶ τοῦ προσώπου των. ¹¹Καὶ θὰ παραδώσῃ αὐτὴ εἰς τοὺς ἀγγέλους τῆς τιμωρίας διὰ νὰ λάβουσι ἐκδίκησιν παρ' αὐτῶν, ἀφοῦ κατεπίεσαν τὰ τέκνα Του καὶ τοὺς ἐκλεκτούς Του. ¹²Καὶ οὗτοι θὰ προσφέρουσι θέαμα διὰ τοὺς δικαίους καὶ ἐκλεκτούς, οἱ ὅποιοι θὰ εὐφρανθοῦν ἐξ αἰτίας αὐτῶν, διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων ἀναπαύεται ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ζῆφος του ἐμέθυσεν μὲ τὸ αἷμά των. ¹³Οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ σωθοῦν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἴδουσι τὸ πρόσωπον τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τῶν ἀδίκων. ¹⁴Καὶ ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων θὰ διαμείνῃ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ μετ' ἐκεῖνου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου θὰ τρώγουσι, θὰ κοιμῶνται καὶ θὰ ἐγείρωνται διὰ παντός. ¹⁵Καὶ οἱ δίκαιοι καὶ ἐκλεκτοὶ θὰ ἐγερθοῦν ἐκ τῆς γῆς καὶ θὰ παύσουσι νὰ βλέπουσι πρὸς τὰ κάτω καὶ θὰ ἐνδυθοῦν ἐνδύματα τῆς δόξης. ¹⁶Καὶ ταῦτα θὰ εἶναι τὰ ἐνδύματά σας: ἐνδύματα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων, καὶ τὰ ἐνδύματά σας δὲν θὰ παλαιοῦνται, καὶ ἡ δόξα σας δὲν θὰ παρέλθῃ ποτὲ ἀπ' ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.

63. Οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ματαίως ζητοῦν χάριν ἀπὸ τὸν Κριτήν.

63. ¹Κατὶ ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὴν γῆν, παρακαλοῦν τοὺς ἀγγέλους τῆς τιμωρίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχουν παραδοθῆ, νὰ τοὺς ἐπιτραπῆ νὰ κύψουν κάτω καὶ νὰ λατρεύσουν πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων καὶ νὰ ὁμολογήσουν ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς ἀμαρτίας των. ²Θὰ εὐλογήσουν καὶ θὰ ὑμνήσουν τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων καὶ θὰ εἶπουν: 'Εὐλογητὸς ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων, ὁ κύριος τῶν βασιλείων, ὁ κύριος τῶν ἀρχόντων, ὁ κύριος τῶν πλουσίων, ὁ κύριος τῆς δόξης καὶ ὁ κύριος τῆς σοφίας· ἀποκαλύπτει πᾶν ὅ,τι εἶναι κρυπτόν. ³Ἡ δύναμις σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἡ δόξα σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. "Ἀπαντα τὰ μυστήριά σου εἶναι βαθέα καὶ χωρὶς ἀριθμόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἀπροσμέτρητος. ⁴Τώρα ἐμάθομεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ δοξάζωμεν καὶ νὰ εὐλογῶμεν τὸν Κύριον τῶν βασιλείων καὶ αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶναι βασιλεὺς ἐφ' ὅλων τῶν βασιλείων. ⁵Καὶ θὰ εἶπουν: 'Ποῖος θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἀνάπαυσιν διὰ νὰ σὲ ὑμνήσωμεν καὶ σὲ εὐχαριστήσωμεν καὶ ὁμολογήσωμεν τὴν πίστιν μας πρὸ τῆς δόξης σου; ⁶Τώρα στεναίζομεν δι' ὀλίγην ἀνάπαυσιν καὶ δὲν τὴν εὐρίσκομεν· εἴμεθα ἀποδεδιωγμένοι καὶ οὐδὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν· τὸ φῶς ἐχάθη ἀπὸ ἐμπρὸς μας καὶ τὸ σκότος εἶναι ἡ κατοικία μας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁷Διότι δὲν ἐπιστεύσαμεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων δὲν ὑμνήσαμεν καὶ τὸν Κύριόν μας δὲν ἐδοξάσαμεν, ἀλλ' ἡ ἐλπίς μας ἦτο εἰς τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας μας καὶ εἰς τὴν δόξαν μας. ⁸Διὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἔσωσε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς κρίσεως, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν εὐρίσκομεν ἀνάπαυσιν διὰ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι πιστὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Του καὶ ἐν τῇ δικαιοκρίσιᾳ Του καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Του καὶ ὅτι ἡ κρίσις Του δὲν βλέπει εἰς πρόσωπα. ⁹Εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ προσώπου Του ἕνεκα τῶν ἔργων μας, αἱ δὲ ἀμαρτίαι μας ἐμετρήθησαν ἐν δικαιοσύνῃ.' ¹⁰Ἐπειτα θὰ εἶπουν [εἰς τοὺς ἀγγέλους]: 'Αἱ ψυχαὶ μας εἶναι πλήρεις ἀδίκων ἀγαθῶν, τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ κατέλθωμεν ἐκ τοῦ μέσου ὑμῶν εἰς τὰς βασάνους τοῦ "Ἄδου.' ¹¹Καὶ μετὰ ταῦτα σκότος θὰ καλύψῃ τὸ πρόσωπόν των καὶ ἐντροπὴ ἐνώπιον ἐκείνου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ θὰ ἐκδιωχθοῦν ἀπ' ἐνώπιον τῆς παρουσίας του, καὶ τὸ ξίφος θὰ παραμείνῃ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ προσώπου του. ¹²Οὕτως ἐλάλησεν ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων: 'Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν βασιλείων καὶ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν κατεχόντων τὴν γῆν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων.'

64. Ὁ τόπος τιμωρίας τῶν πεπτωκότων ἀγγέλων.

64 ^{1,2}Καὶ ἄλλας μορφὰς εἶδον εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον κεκρυμμένας. "H-

κουσα τὴν φωνὴν τοῦ ἀγγέλου λέγουσαν: Ἄνθρωποι εἶναι οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι κατήλθον εἰς τὴν γῆν καὶ ἀπεκάλυψαν ὅτι ἦτο κεκρυμμένον εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων καὶ παρεπλήνησαν τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν διάπραξιν ἀμαρτιῶν.'

65. Ὁ Ἐνώχ προλέγει εἰς τὸν Νῶε
τὸν κατακλυσμόν καὶ τὴν διάσωσίν του.

65 ^{1,2}Καὶ ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ Νῶε εἶδε τὴν γῆν, ὅτι ἐβυθίζετο καὶ ἡ καταστροφή τῆς γῆς ἦτο ἐγγύς. Ἡγέρθη ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθη εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς, καὶ ἐκραύγασεν εἰς τὸν πάππον τοῦ Ἐνώχ. Τρίς ὁ Νῶε εἶπε μὲ θελιμμένη φωνήν: "Ἄκουσόν με, ἄκουσόν με, ἄκουσόν με." ³Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν: Ἐπέ μου τί συμβαίνει ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε αὕτη νὰ εἶναι εἰς τόσον δεινὴν κατάστασιν καὶ νὰ σείεται. Μήπως ἴσως ἀπολεσθῶ καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῆς; ⁴Καὶ ἀκριβῶς τότε ἐγένετο μεγάλη ἀναταραχὴ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐγὼ δὲ ἔπεςα ἐπὶ τοῦ προσώπου μου. ⁵Τότε ὁ πάππος μου Ἐνώχ ἦλθε καὶ ἐστάθη πλησίον μου καὶ μοῦ εἶπε: Διατί ἐκραύγασες πρὸς ἐμὲ μὲ θελιμμένη φωνὴν καὶ κλαυθμόν;

⁶Ἐντολὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου περὶ τῶν κατοίκων ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε ἡ καταστροφή των νὰ συντελεσθῇ, διότι ἔμαθον ὅλα τὰ μυστικά τῶν ἀγγέλων καὶ κάθε πράξιν βίας τῶν Σατάν, καθὼς καὶ ὅλας τὰς κρυφίας των δυνάμεις καὶ ὅλην τὴν δύναμιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀσχοῦν τὴν μαγείαν, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἐπορκισμοῦ, καὶ τὴν δύναμιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατασκευάζουν μετάλλινὰ ἀγάλματα δι' ὅλην τὴν γῆν: πῶς ὁ ἀργυρος παράγεται ἀπὸ τὴν κόνιν τῆς γῆς, καὶ πῶς τὸ μαλακὸν μέταλλον γεννᾶται ἐντὸς τῆς γῆς. ⁸Διότι ὁ μύλυβδος καὶ ὁ κασσίτερος δὲν παράγονται ἐκ τῆς γῆς, ὅπως τὸ πρῶτον: ὑπάρχει πηγὴ, ἡ ὁποία παράγει αὐτά, καὶ ἄγγελος ἴσταται ἐκεῖ, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτὸς εἶναι ἐξέχων. ⁹Μετὰ τοῦτο ὁ πάππος μου Ἐνώχ μὲ ἐκράτησε διὰ τῆς χειρός, μὲ ἤγειρε καὶ μοῦ εἶπε: Ὑπαγε, διότι ἠρώτησα τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων περὶ αὐτῆς τῆς ἀναταραχῆς ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰Καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπε: Διὰ τὴν ἀνομίαν των ἡ καταδικὴ των ἔχει ἀποφασισθῆ καὶ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἀνακληθῆ ἀπὸ ἐμὲ. Ἐνεκα τῶν μαγειῶν ποὺ ἐπεζήτησαν καὶ ἔμαθον, ἡ γῆ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπ' αὐτῆς θὰ καταστραφῶν. ¹¹Καὶ αὐτοὶ — αὐτοὶ δὲν ἔχουν τόπον μετανόιας διὰ παντός, διότι τοὺς ἔδειξαν ὅτι ἦτο κεκρυμμένον, καὶ εἶναι καταδικασμένοι: ὡς πρὸς σὲ ὅμως, υἱέ μου, ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων γνωρίζει, ὅτι εἶσαι καθαρὸς καὶ ἀθῶος τοιαύτης μομφῆς ὡς πρὸς τὰ μυστικά. ¹²Καὶ προώρισε τὸ ὄνομά σου μεταξὺ τῶν ἁγίων διὰ παντός, θὰ σὲ διατηρήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ δὲ δίκαιον σπέρμα σου ἔχει προορίσει διὰ τὴν βασιλείαν καὶ διὰ μεγάλας τιμὰς, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματός σου θὰ προέλθῃ πηγὴ ἀναριθμητῶν δικαίων καὶ ἁγίων διὰ παντός.

66. Οἱ ἄγγελοι τῶν ὑδάτων
καὶ τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ.

66 ¹Μετὰ τοῦτο μοῦ ἔδειξε τοὺς ἀγγέλους τῆς τιμωρίας, οἱ ὅποιοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἔλθουν καὶ νὰ ἐξαπολύσουν ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν ὑπογείων ὑδάτων διὰ νὰ φέρουν καταδίκη καὶ καταστροφή ἐπὶ πάντων τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἐξήρχοντο νὰ μὴ ἐπιτρέψουν εἰς τὰ ὕδατα νὰ ὑψωθοῦν, ἀλλὰ νὰ τηροῦν αὐτὰ ὑπὸ ἔλεγχον· διότι οἱ ἄγγελοι ἐκεῖνοι ἦσαν ἐπὶ τῶν δυνάμεων τῶν ὑδάτων. ³Τότε ἔφυγα ἀπ' ἐνώπιον τοῦ Ἐνώχ.

67. Ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Νῶε.
Ἡ τιμωρία τῶν κακῶν ἀγγέλων.

67 ¹Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς ἐμέ, καὶ Οὐτός εἶπεν εἰς ἐμέ: Ἡ διαγωγή σου ἦλθε πρὸ ἐμοῦ, διαγωγή ἀμεμπτος, διαγωγή ἀγάπης καὶ εὐθύτητος. ²Τώρα οἱ ἄγγελοι κατασκευάζουν ξύλινον (οἰκοδόμημα), καὶ ὅταν θὰ ἔχουν τελειώσει αὐτὸ τὸ ἔργον, θὰ θέσω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸ καὶ θὰ τὸ διαφυλάξω, καὶ ἐξ αὐτοῦ θὰ ἐξέλθῃ ὁ σπόρος τῆς ζωῆς· ἡ γῆ θὰ μεταβληθῇ, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἄνευ κατοίκων. ³Καὶ θὰ κάμω τὸ σπέρμα σου νὰ διαρκέσῃ πρὸ ἐμοῦ διὰ παντός, καὶ θὰ διασκορπίσω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς τοὺς κατοικοῦντας μετὰ σοῦ: δὲν θὰ εἶναι ἄκαρποι, ἀλλὰ θὰ εὐλογηθοῦν καὶ θὰ πολλαπλασιασθοῦν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

⁴Καὶ ἐκείνους τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν τὸ πρότυπον τῆς ἀνομίας, θὰ φυλακίσῃ εἰς τὴν φλεγομένην κοιλάδα, τὴν ὁποίαν προηγουμένως ἔδειξεν εἰς ἐμέ ὁ πάππος μου Ἐνώχ πρὸς δυσμὰς πλησίον τῶν ὀρέων ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ μαλακοῦ μετάλλου καὶ κασσιτέρου. ⁵Καὶ εἶδον ἐκείνην τὴν κοιλάδα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπῆρχε μεγάλη ἀναταραχὴ καὶ κύμα ὑδάτων. ⁶Καὶ ὅταν ὅλα αὐτὰ συνετελέσθησαν, ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρίνου ρευστοῦ μετάλλου καὶ τοῦ ἀναταρασσομένου κύματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἀνήρχετο ὁσμὴ θεοῦ καὶ ἀνεγμνύετο μετὰ τῶν ὑδάτων, καὶ αὕτῃ ἡ κοιλάς τῶν ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ἀπεπλάνησαν (τὴν ἀνθρωπότητα) ἔκαιε ὑπὸ τὸ ἔδαφος τοῦτο. ⁷Καὶ διὰ τῶν κοιλάδων του ρέουν ποταμοὶ ὑρίνοι, ὅπου τιμωροῦνται αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι ἀποπλάνησαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

⁸Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὕδατα εἶναι προωρισμένα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐν ὑπεροχῇ καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, πρὸς θεραπείαν τῆς σαρκὸς καὶ πρὸς τιμωρίαν τοῦ πνεύματος· διότι τὸ πνεῦμά των εἶναι πλήρες λαγνείας, ἡ δὲ σὰρξ των θὰ τιμωρηθῇ, ἀφοῦ αὐτοὶ ἠρνήθησαν τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων, καὶ ἐνῶ καθημερινῶς βλέπουν τὴν καταδίκην των, δὲν πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομα του. ⁹Ὅσον δὲ περισσότερον καίεται

ἡ σὰρξ των, τόσεν μεγαλυτέρα εἶναι ἢ μεταβολὴ τοῦ πνεύματος των ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα, διότι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των Πνευμάτων οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφέρῃ λόγον ἀργόν. ¹⁰Διότι ἡ καταδίκη θὰ ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς, ἀφοῦ οὗτοι πιστεύουν εἰς τὴν λαγνεῖαν τῆς σαρκός των καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀρνοῦνται. ¹¹Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ ὕδατα θὰ μεταβληθοῦν· διότι ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἄγγελοι τιμωρηθοῦν εἰς αὐτὰ τὰ ὕδατα, αὐταὶ αἱ πηγαὶ θὰ μεταβάλουν τὴν θερμοκρασίαν των, καὶ ὅταν οἱ ἄγγελοι ἀνέρχονται (εἰς τὴν ἐπιφάνειαν), τὸ ὕδωρ αὐτὸ τῶν πηγῶν θὰ μεταβάλλεται καὶ θὰ γίνεται ψυχρόν. ¹²Καὶ ἤκουσα τὸν Μιχαὴλ ἀποκρινόμενον καὶ λέγοντα: Ἔτιμωρία αὕτη, μὲ τὴν ὁποίαν τιμωροῦνται οἱ ἄγγελοι ἀποτελεῖ μαρτυρίαν διὰ τοὺς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας τοὺς κατέχοντας τὴν γῆν. Ἐπίσης τὰ ὕδατα αὐτὰ τῆς τιμωρίας ὑπηρετοῦν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ σώματος τῶν βασιλέων καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ σώματός των· δὲν βλέπουν ὅμως καὶ δὲν πιστεύουν, ὅτι αὐτὰ τὰ ὕδατα θὰ μεταβληθοῦν εἰς αἰωνίως καιόμενον πῦρ.

68. Ὁ Μιχαὴλ καὶ ὁ Ραφαὴλ ἐκπλήσσονται διὰ τὴν ἀύστηρότητα τῆς τιμωρίας.

68 ¹Μετὰ ταῦτα ὁ πάππος μου Ἐνώχ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὴν διδασκαλίαν ὄλων τῶν μυστικῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Παραβολῶν, τὰ ὁποῖα εἶχον δοθῆ εἰς αὐτόν, αὐτὸς δὲ συνέλεξε ταῦτα πρὸς χάριν μου ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Παραβολῶν. ²Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Μιχαὴλ ἀπεκρίθη εἰς τὸν Ραφαὴλ καὶ εἶπεν: Ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος μὲ διαπερᾶ καὶ μὲ κάμνει νὰ τρέμω ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τῆς τιμωρίας τῶν (προδοθέντων) μυστικῶν, τῆς τιμωρίας τῶν ἀγγέλων: ποῖος δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἀύστηράν τιμωρίαν, ἢ ὁποῖα ἐξετελέσθη, χωρὶς πρὸ αὐτῆς νὰ λυώσῃ (ἀπὸ τρόμου); ³Καὶ ὁ Μιχαὴλ ἀπεκρίθη πάλιν καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ραφαὴλ: Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ καρδία δὲν μαλακῶνει ὡς πρὸς αὐτό, καὶ τὰ νεφρὰ του δὲν ταράσσονται ἐκ τοῦ λόγου τῆς καταδίκης, (ὁ ὁποῖος) ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, ἐπ' αὐτούς, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἐπίσης ὠδήγησαν; ⁴Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων, οὕτως ὠμίλησε εἰς τὸν Ραφαὴλ: Δὲν θὰ μεσιτεύσω ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου· διότι ὁ Κύριος τῶν Πνευμάτων ὠργίσθη ἐναντίον των, ἀφοῦ πράττουν, ὡς νὰ ἦσαν αὐτοὶ ὁ Κύριος. ⁵Διὰ τοῦτο ὅλη ἡ (μέχρι τοῦδε) κεκρυμμένη (τιμωρία) θὰ ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς διὰ παντός· διότι οὔτε ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος θὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτήν, ἀλλὰ μόνον αὐτοὶ θὰ λάβουν τὴν τιμωρίαν των διὰ παντός.

69. Τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἔργα τῶν (πεπτωκότων ἀγγέλων καὶ τῶν) Σαταν: ὁ μυστικὸς των ὄρκος.

69 ¹Μετὰ ταύτην τὴν τιμωρίαν τρόμος καὶ ἀγωνία θὰ καταδιώκουν

αυτούς, διότι οὗτοι αὐτὰ (τὰ μυστικά) ἔδειξαν εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ²Ἴδου τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν ἀγγέλων: καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματά των: Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ Σεμιαζά, ὁ δεύτερος Ἀρτακήφα, καὶ ὁ τρίτος Ἀρμήν, ὁ τέταρτος Κοκαβήλ, ὁ πέμπτος Τουραήλ, ὁ ἕκτος Ρουμιάλ, ὁ ἕβδομος Δανειήλ, ὁ ὄγδοος Μεκαήλ, ὁ ἕνατος Βαρακιήλ, ὁ δέκατος Ἀζαζέλ, ὁ ἐνδέκατος Ἀρεαρώς, ὁ δωδέκατος Βαταριήλ, ὁ δέκατος τρίτος Βουσασειάλ, ὁ δέκατος τέταρτος Ἀνανήλ, ὁ δέκατος πέμπτος Τουριήλ, ὁ δέκατος ἕκτος Σιμαπεσιήλ, ὁ δέκατος ἕβδομος Γετρὲλ (Ἀτριήλ), ὁ δέκατος ὄγδοος Ταμιήλ, ὁ δέκατος ἕνατος Τουρήλ, ὁ εἰκοστὸς Ραμιήλ καὶ ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ἰζεζήλ.* ³Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄρχοντες τῶν ἀγγέλων των καὶ τῶν ὀνομάτων των, καὶ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἐκατοντάδων καὶ πεντηκοντάδων καὶ δεκάδων.

⁴Τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου Γιεκόν: δηλ. αὐτὸς εἶναι, ὁ ὁποῖος ἀπεπλάνησε τοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφερον αὐτοὺς κάτω εἰς τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀπεπλάνησε διὰ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων. ⁵Καὶ ὁ δεύτερος ὀνομάσθη Ἀσβιήλ: ἔδωκε εἰς τοὺς ἁγίους υἱοὺς τοῦ Θεοῦ κακὴν συμβουλήν καὶ ἀπεπλάνησεν αὐτούς, ὥστε νὰ μολύνουν τὰ σώματά των μετὰ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων. ⁶Καὶ ὁ τρίτος ὀνομάσθη Γαδριήλ: αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὑπέδειξε εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὅλα τὰ θανάσιμα κτυπήματα, παρεπλάνησε τὴν Εὐάν, καὶ ὑπέδειξε [τὰ ὄπλα τοῦ θανάτου εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων] τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ ξίφος διὰ μάχην καὶ ὅλα τὰ ὄπλα τοῦ θανάτου εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. ⁷Ἐκ τῆς χειρὸς του διεδόθησαν (τὰ ὄπλα) εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἰς τὸ διηνεκές. ⁸Καὶ ὁ τέταρτος ὀνομάσθη Πενεμουέ: ἐδίδαξε τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων τὸ πικρὸν καὶ τὸ γλυκύ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς ὅλα τὰ μυστικά τῆς σοφίας των. ⁹Καὶ καθωδήγησε τὴν ἀνθρωπότητα νὰ γράφη μὲ μελάνην καὶ χάρτην, καὶ τοιοῦτοτρόπως πολλοὶ ἡμάρτησαν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰Διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐδημιουργήθησαν διὰ τοιοῦτον σκοπὸν, νὰ ἐπιβεβαιοῦν τὴν καλὴν των πίστιν μὲ γραφίδα καὶ μελάνην. ¹¹Διότι οἱ ἄνθρωποι ἐδημιουργήθησαν ἀκριβῶς, ὅπως οἱ ἄγγελοι, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ συνεχίσουν καθαρὸι καὶ δίκαιοι, ὁ δὲ θάνατος, ὁ ὁποῖος καταστρέφει τὸ πᾶν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ θίξῃ αὐτούς· πλὴν ὅμως δι' αὐτῆς τῆς γνώσεώς των ἀπόλλυνται καὶ δι' αὐτῆς τῆς δυνάμεως οὗτος (ὁ θάνατος) μὲ (;) κατατρέχει. ¹²Καὶ ὁ πέμπτος ὀνομάσθη Κασδέια: αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔδειξεν εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων ὅλα τὰ κακὰ κτυπήματα τῶν πνευμάτων καὶ δαιμόνων καὶ τὰ κτυπήματα τοῦ ἐμβρύου εἰς τὴν μήτραν, ὥστε τοῦτο νὰ ἀποβληθῇ, τὰ κτυπήματα τῆς ψυχῆς (;), τὰ δῆγματα τοῦ ὄφους, καὶ τὰ κτυπήματα τὰ ὁποῖα συμβαίνουν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν ζέστην, τὸν υἱὸν τοῦ ὄφους τὸν καλούμενον Γαβαέτ. ¹³Καὶ τοῦτο

* Ὁρισμένα ὀνόματα ἀπεδόθησαν συμφώνως πρὸς τὸν ἀντίστοιχον πλὴν ἀνεξάρτητον κατάλογον ὀνομάτων τῶν Σατάν ἐν 6,7-8.

εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Κασβεήλ, τοῦ ἄρχοντος τοῦ ὄρκου, τὸν ὁποῖον ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀγίους, ὅταν κατάρκει ἄνω ἐν ὑψηλοῖς ἐν δόξῃ καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι Βικιά. ¹⁴Αὐτὸς (ὁ ἄγγελος) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Μιχαήλ νὰ τοῦ δεῖξῃ τὸ κεκρυμμένον ὄνομα διὰ νὰ τὸ ἀπαγγείλῃ εἰς τὸν ὄρκον, ὥστε νὰ τρέμουν πρὸ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ὄρκου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπεκάλυψαν πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐν κρυπτῶ εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. ¹⁵Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμις αὐτοῦ τοῦ ὄρκου, διότι εἶναι πανίσχυρος καὶ δυνατός· οὗτος (ὁ Θεὸς) ἔθεσε τὸν ὄρκον τοῦτον Ἀκαὲ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μιχαήλ. ¹⁶Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ μυστικά αὐτοῦ τοῦ ὄρκου. Διὰ τοῦ ὄρκου τοῦ ὀυρανὸς ἐστερεώθη, πρὶν ὁ κόσμος δημιουργηθῆ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁷Δι' αὐτοῦ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐκ τῶν κεκρυμμένων μυθῶν τῶν ὁρέων ρέουν ἕμορφα νερά, ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁸Δι' αὐτοῦ τοῦ ὄρκου ἡ θάλασσα ἐδημιουργήθη, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀργῆς (του) ἔθεσεν ὡς θεμέλιον (;) τῆς τὴν ψάμμον· αὕτη δὲν δύναται νὰ τὸ ὑπερβῆ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁹Δι' αὐτοῦ τοῦ ὄρκου ἐστερεώθησαν αἱ ἄβυσσοι καὶ διαμένουν καὶ δὲν μετακινοῦνται ἀπὸ τῆς θέσεώς των ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁰Δι' αὐτοῦ τοῦ ὄρκου ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐκτελοῦν τὴν τροχίαν των καὶ δὲν ἀποκλίνουν ἀπὸ τῆς προδιαγεγραμμένης ὁδοῦ των ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα. ²¹Δι' αὐτοῦ τοῦ ὄρκου οἱ ἀστέρες ἐκτελοῦν τὴν τροχίαν των· οὗτος καλεῖ αὐτοὺς διὰ τοῦ ὀνόματός των, καὶ αὐτοὶ τοῦ ἀπαντοῦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ²²κατὰ παρόμοιον τρόπον τὰ πνεύματα τῶν ὑδάτων καὶ τῶν ἀνέμων καὶ ὅλων τῶν ζεφύρων καὶ αἱ ὁδοί (;) ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν πνευμάτων. ²³Ἐν αὐτῶ φυλάσσονται αἱ φωναὶ τῆς βροντῆς καὶ τὸ φῶς τῆς ἀστραπῆς· ἐν αὐτῶ φυλάσσονται τὰ δώματα τῆς χαλάζης καὶ τὰ δώματα τῆς πάχνης, καὶ τὰ δώματα τῆς ὀμίχλης καὶ τὰ δώματα τῆς βροχῆς καὶ τῆς δρόσου. ²⁴Καὶ πάντα ταῦτα ὁμολογοῦν πίστιν καὶ προσφέρουν εὐχαριστίαν πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων καὶ δοξολογοῦν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος των· Ἡ τροφή των συνίσταται ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ· εὐχαριστοῦν καὶ δοξολογοῦν καὶ ὑπερυψώνουν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων διὰ παντός. ²⁵Ὁ ὄρκος οὗτος εἶναι πανίσχυρος ἐπ' αὐτῶν· δι' αὐτοῦ συντηροῦνται καὶ αἱ ὁδοὶ των διατηροῦνται, καὶ ἡ πορεία των δὲν καταστρέφεται.

Τέλος τῆς τρίτης Παράβολῆς.

²⁶Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἠυλόγησαν καὶ ἐδοξολόγησαν καὶ ὑπερύψωσαν (τὸν Κύριον), διότι τὸ ὄνομα ἐκείνου τοῦ Ἰῑοῦ τοῦ Ἀνθρώπου ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτούς. ²⁷Ὁ Ἰῑὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του καὶ πᾶσα ἡ κρίσις παρεδόθη εἰς αὐτούς· οὗτος θὰ ἀφανίσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ θὰ καταστρέψῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καθὼς καὶ ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ἀπεπλάνησαν τὸν κόσμον. ²⁸Μὲ ἀλύτους θὰ δεθοῦν καὶ θὰ φυλακισθοῦν εἰς τὴν συναγωγὴν καταστροφῆς αὐτῶν, πάντα τὰ ἔργα των θὰ ἀφανι-

σθοῦν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ²⁹ Ἀπὸ τότε οὐδὲν θά περιπίπτῃ πλέον εἰς τὴν φθοράν, διότι ἐκεῖνος ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἀπεκαλύφθη καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του, καὶ ὅ,τι κακὸν θέλει καταστραφῆ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ προσώπου του, καὶ ὁ λόγος ἐκείνου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου θά ἐξέλθῃ καὶ θά εἶναι ἰσχυρὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. Αὕτῃ εἶναι ἡ τρίτη παραβολὴ τοῦ Ἐνώχ.

70. Ἡ μεταστάσις τοῦ Ἐνώχ εἰς τὸν παράδεισον

70 ¹Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, ὥστε τὸ ὄνομά του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ὑψώθη ἄνω εἰς ἐκεῖνον τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸν Κύριον τῶν Πνευμάτων ἐκ μέσου τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²Καὶ ὑψώθη ἄνω ἐπὶ ἄρματος τοῦ πνεύματος καὶ τὸ ὄνομά του ἐξηφανίσθη ἀπ' αὐτῶν. ³Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν συγκατηριθμούμην πλέον μεταξὺ αὐτῶν: καὶ ἔθεσέ με μεταξὺ τῶν δύο ἀνέμων, μεταξὺ τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Δύσεως, ὅπου οἱ ἄγγελοι ἔλαβον τὰ σχοινία διὰ νὰ μετρήσουν πρὸς χάριν μου τὸν τόπον τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τῶν δικαίων. ⁴Ἐκεῖ εἶδον τοὺς προπάτορας καὶ τοὺς δικαίους, οἱ ὅποιοι ἀπ' ἀρχῆς κατοικοῦν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον.

71. Ἡ ἀνάληψις τοῦ Ἐνώχ καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ ὄρους Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.

71 ¹Καὶ μετὰ ταῦτα τὸ πνεῦμά μου ἀνελήφθη καὶ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ εἶδον τοὺς ἁγίους υἱοὺς τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντας ἐπὶ φλογῶν πυρός: τὰ ἐνδύματά των ἦσαν λευκὰ καὶ ἡ στολὴ των καὶ τὸ πρόσωπόν των ἔλαμπαν ὡς ἡ χιών. ²Εἶδον δύο ποταμοὺς πυρός, τὸ δὲ φῶς τοῦ πυρός αὐτοῦ ἔλαμπεν, ὡς ὁ ὑάκινθος. ³Ἐπεσα μὲ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς πρὸ τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων. ⁴Ἄλλ' ὁ ἄγγελος Μιχαήλ, εἷς ἐκ τῶν ἀρχαγγέλων, μὲ ἔλαβεν ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρός, μὲ ἐσήκωσε καὶ μὲ ὠδήγησε εἰς ὅλα τὰ μυστικά τῆς εὐσπλαγγνίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. ⁵Ἐδειξεν εἰς ἐμὲ ὅλα τὰ μυστικά τῶν ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅλα τὰ δώματα, ὅλων τῶν ἀστέρων καὶ τῶν φωστήρων, ἀπὸ ὅπου ἐκπορεύονται ἐνώπιον τῶν ἁγίων. ⁶Καὶ ἀνύψωσε τὸ πνεῦμά μου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ τῶν οὐρανῶν καὶ εἶδον ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνου τοῦ φωτός οἰκοδομὴν ἐκ λίθων κρυστάλλου, καὶ μεταξὺ τῶν λίθων τούτων ζῶσαι γλῶσσαι πυρός. ⁷Καὶ τὸ πνεῦμά μου εἶδε πῶς ἔρρεεν πῦρ πέραξ τοῦ οἴκου ἐκείνου, καὶ εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς ποταμοὶ πλήρεις ζῶντος πυρός, οἱ ὅποιοι περιέβαλον τὸν οἶκον ἐκεῖνον. ⁸Καὶ γύρωθεν ἦσαν τὰ Σεραφεῖμ, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Ὀφανείμ: αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἑγγήγοροι, οἱ φυλάσσοντες τὸν θρόνον τῆς δόξης αὐτοῦ. ⁹Καὶ εἶδον ἀγγέλους ἀναριθμήτους, χιλιάδας χιλιάδων καὶ μυριάδας μυριάδων, περικυκλοῦντας τὸν οἶκον ἐκεῖνον. Καὶ ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Ραφαήλ, καὶ ὁ Γαβριήλ

καὶ ὁ Φανουήλ, καὶ οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εἰσέρχονται εἰς τὸν οἶκον ἐκεῖνον καὶ ἐξέρχονται. ⁹Καὶ ἐξῆλθον τοῦ οἴκου ἐκεῖνου ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Ραβαήλ καὶ ὁ Γαβριήλ καὶ ὁ Φανουήλ καὶ πολλοὶ ἅγιοι ἄγγελοι χωρὶς ἀριθμόν. ¹⁰Καὶ μετ' αὐτῶν (ἦλθεν) ὁ Παλαιὸς τῶν Ἡμερῶν· ἡ κεφαλὴ του ἦτο λευκὴ καὶ καθαρὰ ὡς τὸ ἔριον καὶ ἡ ἐνδυμασία του ἀπερίγραπτος. ¹¹Ἔπεσα μὲ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς· ὄλον μου τὸ σῶμα κατέστη ἀδρανὲς καὶ τὸ πνεῦμά μου μετεμορφώθη, καὶ ἔκραξα μετὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς δυνάμεως, καὶ εὐλόγησα καὶ ἔδοξολόγησα καὶ ἐξύμνησα (αὐτόν). ¹²Αὐταὶ δὲ αἱ εὐλογίαι, αἱ ὁποῖαι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματός μου ἦσαν λίαν εὐάρεστοι πρὸ τοῦ Παλαιοῦ τῶν Ἡμερῶν. ¹³Ἐκεῖνος ὁ Παλαιὸς τῶν Ἡμερῶν ἦλθε μετὰ τοῦ Μιχαήλ, καὶ Γαβριήλ, Ραφαήλ καὶ Φανουήλ, χιλιάδας καὶ μυριάδας ἀναριθμητῶν ἀγγέλων. ¹⁴Οὗτος (Μιχαήλ) ἦλθε πρὸς ἐμέ, μὲ ἔχαιρέτισε μὲ τὴν φωνὴν του καὶ μοῦ εἶπε: 'Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ γεννηθεὶς διὰ δικαιοσύνην· δικαιοσύνη κατοικεῖ ἐπὶ σέ καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Παλαιοῦ τῶν Ἡμερῶν δὲν σέ ἐγκαταλείπει.' ¹⁵Καὶ τότε εἶπεν εἰς ἐμέ: 'Οὗτος βοᾷ εἰς σέ εἰρήνην ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· διότι ἐντεῦθεν πηγάζει ἡ εἰρήνη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, οὕτω δὲ θὰ συμβῆῖ ἐπίσης εἰς σέ διὰ παντός καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ¹⁶Ὅσοι περιπατοῦν ἐπὶ τῶν ὁδῶν σου — σοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ δικαιοσύνη οὐδέποτε ἐγκαταλείπει—, αἱ κατοικίαι των καὶ ἡ κληρονομία των θὰ εἶναι μετὰ σοῦ, καὶ δὲν θὰ χωρισθοῦν ἀπὸ σοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος.' ¹⁷Οὕτω θὰ ὑπάρξῃ μακρότης ἡμερῶν μετ' ἐκεῖνου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ οἱ δίκαιοι θὰ ἔχουν εἰρήνην καὶ τὴν εὐθεῖαν αὐτοῦ ὁδόν (θὰ βαδίζου) ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Κυρίου τῶν Πνευμάτων ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

(Συνεχίζεται)